

DE ZWARTE

blad voor dolle honden

derde jaargang

hfl 1,50

nr. **53**
19 april

o.a.

El Salvador, een vrouwen-analyse

Cellen"tekort"

Nogmaals Kedichem

extra:
de brandstichter

- 2 kolofon
- 3 cellen, maar niet tekort
- 4 amnesty international
- 5 en de reactie daarop
- 6 kedichem
- 7 en de arrestanten
- 8 el salvador
- 9 en de situatie daar
- 12 vervolg op de arnhemse arrestatie
- 13 geen fascoos in de raad
- 14 mug in de kachel
- 15 klos
- 16 kweetnietwatikaanmoet...

bij:
Ruard, de Rooie Hond, koffiehuis
Blau, Madam Mikmak, het BB en
andere erkende broeihaarden van
verzet binnen Den Haag

Infowinkel Alarm, Manifest, Wereld-
winkel, PSP-pand en andere plekken
in Leiden

Kritiese boekhandel en Van Genne-
p in Rotterdam

Kraakkaffee en Wereldwinkel in Delft

en verder in de polder in Gouda, in
Amsterdam bij Sjako en Atheneum,
in Utrecht bij de Rooie Rat, in
Arnhem bij de Rooie Arnhemmer en
in Groningen bij Slagerzicht.
Tenslotte ook in Haarlem bij Agora.

Haast u. De oplage is beperkt.

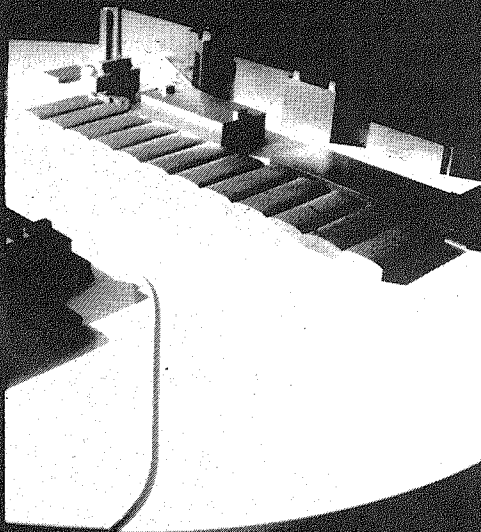
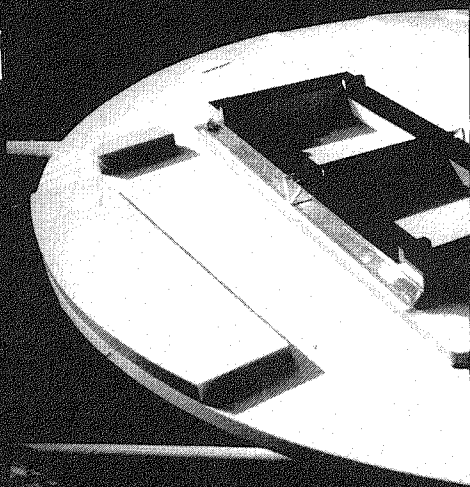
Kopy naar postbus 10233 Den Haag
of naar de Bijstand, Buitenom 213
Den Haag of infowinkel Alarm
Korte Mare 24 Leiden of Macula
Laag Boskoop 56 (waar ?) of
JB Turfmarkt 123 Gouda of
Kritiese Boekhandel in Rotterdam
of Angora in Haarlem

De drukkerij is nog steeds de Bij-
stand Buitenom 213 Den Haag De
samenstellers zijn via de postbus
en alleen s woensdags via de tele-
foon (070-892098) te bereiken Abo's
door bezorgers ~~in~~gebracht
kosten f 12,50 per tien nummers
postabo's en instellingen dubbel
tarief Politieke gevangenen niets.
Geld te storten op giro 3442401
tnv de Zwarte Leiden en svp
startnummer van abo vermelden

1950 cellen erbij

Er zullen voor 1990 vijf nieuwe gevangenis- en Nederland gebouwd gaan worden met iedere een capaciteit van 250 plaatsen. Inmiddels zijn er ook al plannen in uitvoering om door renovatie en heropening de capaciteit met 700 plaatsen te vergroten. In totaal komen er dus binnen vijf jaar 1950 cellen bij. Dit alles gaat 775 miljoen gulden kosten.

In Rotterdam ging de actiegroep "Bajusklanten tegen Bajusgiganten" bij de presentatie van de nieuwbouwplannen er met de maquette vandoor. Een crimineel protest tegen schurkachtige plannen.

Goud

De nieuwe gevangenis is in Rotterdam gepland aan de Abraham van Stolkweg. Architect Carel Weber heeft voor een goudkleurig ontwerp gekozen omdat dit zo mooi contrasteert met de zilverkleurige Van Nelle fabriek die er vlak naast staat. Bij de bouw is verder voornamelijk gekeken naar het zo moeilijk mogelijk maken van ontsnapingspogingen en niet naar de belangen van de toekomstige bewoners. Door de carré vorm van het gebouw zijn alle cellen aan de binnenkant gesitueerd en hebben de 252 cellen geen uitzicht op de buitenwereld. Door deze manier van bouwen zullen de spanningen onder de gedetineerden toenemen en zal er meer geweld onderling en tegen het personeel gebruikt gaan worden. Zo zullen vluchtpogingen die ondernomen gaan worden noodgedwongen met wapens en bedreiging van het personeel uitgevoerd worden. De enige hoop die er nog is, is dat het vorige prestige object van architect Weber (de Paperclo) al na een paar jaar op instorten stond.

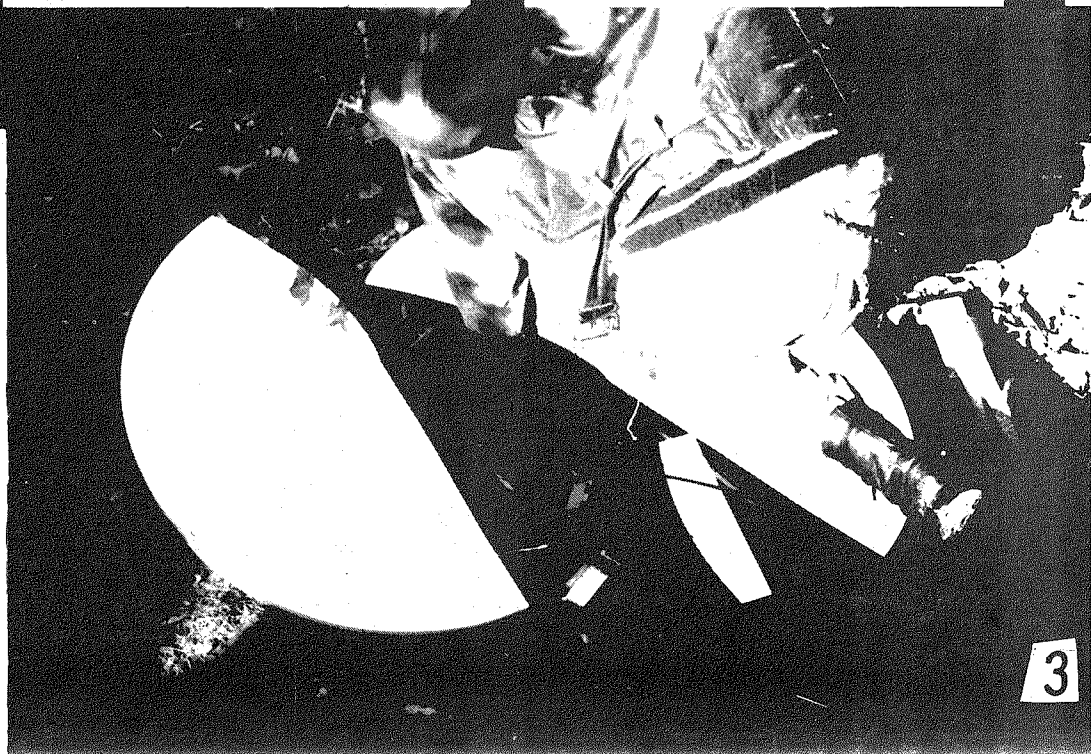
Cellen tekort

Volgens de regering is er een dusdanig cellentekort dat het noodzakelijk is om er 1950 bij te maken. Om dit cellentekort te illustreren laat het openbaar ministerie bij voorkeur af en toe een verkrachter na twee dagen weer op vrije voeten rondlopen. Het is daarentegen geen probleem om na de actie in Kedichem 70 mensen vier dagen vast te houden. Onlangs kwam de Algemene Rekenkamer met kritiek op het cellenbeleid van het Ministerie van Justitie; er waren wel genoeg cellen in het land men kon ze alleen niet vinden. Die 1950 cellen zijn er niet om het huidige cellentekort op te heffen maar om plek te bieden aan een zich verhardend justitieel beleid.

In het beleidsplan "Samenleving en Kriminaliteit" heeft de regering haar visie neergelegd: Vanaf 1970 tot 1983

is de geregistreerde kriminaliteit verviervoudigd. Als oorzaken worden gezien de stijgende welvaart, algemene normvervaging, de ingeboete invloed van gezin kerk, school en voetbalclub, langdurige werkloosheid en toename van het gebruik van alcohol en drugs. Om aan dit alles het hoofd te kunnen bieden stelt de regering een combinatie van preventieve en repressieve maatregelen voor. Onder preventieve maatregelen verstaat men niet het verminderen van de werkloosheid of het verstrekken van drugs aan verslaafden, nee, er moet meer toezicht komen. Toezicht in het openbaar vervoer, in winkels, op school noem maar op. Dit alles liefst nog met behoud van uitkering ook. In het kader van de repressieve maatregelen moet er meer geld komen voor politie en justitie. Zo krijgt de politie er structureel 21,5 miljoen gulden per jaar bij en justitie zelfs 65 miljoen per jaar. De regering streeft naar een consequente aanpak van de gepakte daders, beleidsepots moeten met 50% verminderd worden (iets krijgt nu een beleidspot als het te onbelangrijk is om te vervolgen, er worden per jaar 20.000 gevallen geseponeerd). De doelstellingen van afschrikking en normbevestiging komen weer vooraan te staan. Met zo'n beleid krijg je die 1950 cellen in de toekomst inderdaad wel vol.

In het beleidsplan van de regering wordt absoluut niet gekeken naar de maatschappelijke oorzaken van criminaliteit. De stijgende criminaliteit wordt gezien als een natuurverschijnsel dat bestreden moet worden. Er wordt niet gekeken of er wat aan de oorzaken gedaan kan worden. In het beleidsplan wordt ook een onderzoek genoemd van het Ministerie van Justitie naar recidivepatronen (recidivisten zijn mensen die steeds opnieuw ergens voor veroordeeld worden). Dit onderzoek wijst uit dat van de Nederlanders die in 1977 veroordeeld werden voor een misdrijf, 70% tenminste éénmaal opnieuw voor een misdrijf werd veroordeeld (gemiddeld zelfs drie keer). Als je nu denkt dat met zo'n cijfer de "stichtende" werking van gevangenis wordt bekritiseerd of dat er gekeken wordt naar de kansen op werk voor ex-bajusklanten, dan heb je het mis. Nee, er wordt gekonkludeerd dat er in de Nederlandse samenleving een grote groep gewoonte- of beroepskriminelen aanwezig is, die natuurlijk om een hardere bestrijding vragen. Een serieuze bestudering van de oorzaken van criminaliteit zou voor de regering wel eens heel pijnlijk kunnen zijn. Want dan zou naar voren kunnen komen dat het huidige economische systeem en het regeringsbeleid de belangrijkste oorzaken zijn.

Aan Amnesty International - Nederland
Keizersgracht 620
1017 ER Amsterdam

Leiden 4/4/86

Amsterdam, 10 april 1986

AMNESTY
INTERNATIONAL

OPEN BRIEF AAN AMNESTY INTERNATIONAL - NEDERLAND

Amnesty International afdeling Leiden werkt op initiatief van de politie mee aan een muurschildering op het nieuwe Leidse hoofdburo.

Bij het beraad over de muurschildering, die als thema 'mensenrechten' heeft, en bij het tot stand komen van het uiteindelijke ontwerp is de plaatselijke AI-groep nauw betrokken geweest. Volgens een woordvoerder van AI is het landelijk sekretariaat hiermee akkoord gegaan.

Deze gang van zaken verontrust ons en de mede-ondertekenaars van deze brief ten zeerste:

- Wij zijn van mening, dat AI op deze manier haar onafhankelijke positie in gevaar brengt, die noodzakelijk is voor het krities volgen van schendingen van mensenrechten door - veelal - overheidsorganen, zoals politie en leger, overal in de wereld, dus ook in Nederland.
- Amnesty International wil boven de partijen staan; door haar medewerking te verlenen aan het tot stand komen van een muurschildering, waarvan de Leidse politie uiteindelijk de opdrachtgever is, wordt sterk de indruk gewekt, dat AI zich voor de kar laat spannen van een instantie, die ze juist scherp in de gaten zou moeten en en willen houden.
- Het gaat niet aan, dat AI haar visitekaartje aan de muur van een politieburo hangt, als zou de politie in Nederland vroeger, nu en in de toekomst zonder excessen en schendingen van mensenrechten optreden of opgetreden zijn. De medewerking door AI aan de muurschildering kan als bewijs van goed gedrag voor de politie worden gezien. Het zal voor de politie zelf als argument gelden tegen de talrijke kritiek, die er op haar funktioneren alom leeft; een aardige verfraaiing van haar imago.
- Het argument van de Leidse woordvoerder van AI, Jeroen van Rauten, "dat de Nederlandse politie er is om schending van mensenrechten te voorkomen", staat in schril contrast met
 - *het feit dat AI in Londen een onderzoek heeft ingesteld naar de gedragingen van de Amsterdamse politie,
 - *de publikaties van ondermeer klachtenburo's en het NJCM over het wangedrag van de politie en
 - *de ervaringen van velen, die in Nederland op politiek gebied actief zijn.
- De muurschildering zal bovendien een bijzonder pijnlijke ervaring zijn voor al die mensen, die in het Leidse politieburo mishandeld of onterecht vastgehouden worden, zoals al herhaaldelijk in het verleden is voorgekomen.
- Door mee te werken aan de muurschildering op het nieuwe politieburo in Leiden dreigt AI tot deksel van de doofpot te worden, waarin nu de klachten en kritiek over politioneel wangedrag verdwijnen. De dood van Hans Kok, Hmidou Takrifa en vele anderen in Nederlandse politiecellen zijn nog steeds niet opgehelderd.

Om deze redenen richten wij het dringend verzoek tot AI, zich van haar eerder verleende goedkeuring aan samenwerking van haar afdeling Leiden met de Leidse gemeentepolitie inzake de muurschildering op het nieuwe hoofdburo openlijk afstand te nemen en de samenwerking, zoverre die nog gaande is met de politie, onmiddellijk af te breken, om soortgelijke misstappen in de toekomst te voorkomen.

Hieronder volgt de lijst van eerste ondertekenaars tot de datum van de brief. Een tweede lijst zal u over een week worden toegestuurd. Van uw kant verwachten wij graag binnen de termijn van 14 dagen vanaf heden een reactie.

Met vriendelijke groet:

Info-winkel Alarm - Leiden
Kraakoverleg Leiden
El Salvador Komitee Leiden
Mr. L. Sprenger - Advocaten Kollektief Leiden
Boekhandel 'de Rooie Hond' - Den Haag
Pandem Overleg Den Haag
Randstad Anarchisties Federatie (RAAF) - Den Haag
Woon-werk-gemeenschap Emmaus - Den Haag
Kraakcafé 'het Brullende Breekijzer' - Den Haag
Komitee Jongeren Huisvesting - Den Haag
Boekhandel 'Fort van Sjako' - Amsterdam
Mr. J. Pen - Advocatenkantoor v. Asperen/Roos/Pen
Info-shop Frontline - Amsterdam
Gezamenlijke Kraakgroepem Amsterdam
Video Persgroep Amsterdam

Beste mensen,

In uw open brief verzoekt u ons om afstand te nemen van de 'samenwerking' van de plaatselijke AI-groep met de Leidse gemeentepolitie over de geplande muurschildering.

Dat vanuit het Landelijk Secretariaat ermee accoord is gegaan dat de groep reageerde op het initiatief van de kant van de politie klopt. Dit standpunt moet gezien worden tegen de achtergrond van AI's pogingen om ook binnen sectoren als politie en leger aandacht en actie voor mensenrechten te bevorderen. Vanuit de algemene visie dat er voor elke sector in de maatschappij verantwoordelijkheden en mogelijkheden liggen ten aanzien van bescherming en bevordering van de mensenrechten, beschouwen wij politie en leger natuurlijk wel als een speciale categorie, maar niet als een uitzondering. Juist daar zetten wij ons in voor betere voorlichting vooral in het kader van opleidingen. In het verleden is door AI intensief geijverd voor het totstandkomen van goede gedragscodes in het kader van de Verenigde Naties en de Raad van Europa, en betrokkenheid bij voorlichting en mensenrechteneducatie in de betreffende beroepsopleidingen ligt in het verlengde daarvan. Voorts proberen wij via bonden en andere kanalen, en niet zonder respons, politie en militaire functionarissen op eigen titel een beroep te laten doen op autoriteiten - "collega's" - om schendingen te stoppen; het ligt voor de hand dat druk juist vanuit die hoek effect kan sorteren.

AI beschouwt een dergelijke betrokkenheid niet als strijdig met het feit dat zij ten aanzien van de politie en andere wetshandhavende diensten in zoveel landen in het geweer moet komen, en acht haar onafhankelijkheid en objectiviteit daarmee niet in het minst gecompromitteerd. Op basis van haar onafhankelijke opstelling wenst AI de politie in z'n algemeenheid te beoordelen noch te veroordelen, hoewel ook wij heel goed weten dat wetshandhavers inderdaad in alle landen kritisch gevolgd dienen te worden. AI zal geen enkele sector van de maatschappij op voorhand "besmet" verklaren.

In dit licht bezien beschouwen wij de bewuste AI-betrokkenheid in Leiden niet als onbehoorlijk of strijdig met onze doelstellingen en onafhankelijkheid.

Er werd een reactie op het idee gevraagd, er was contact met enkele kunstenaars en er is een mening gegeven ten aanzien van de keuze van het ontwerp. AI is daarbij niet formeel gecommiteerd en het gekozen ontwerp kan, naar ik begrepen heb nauwelijks als een AI "visitekaartje" worden beschouwd. Dat de politie het als een bewijs van goed gedrag zou kunnen beschouwen is tot nu toe niet gebleken, en lijkt ook niet reëel.

Rest de vraag of men, en dat is toch impliciet uw suggestie, de politie het recht moet ontzeggen om zich via een muurschildering of op wat voor manier dan ook naar buiten toe uit te drukken over en te committeren aan de mensenrechten. Uit de open brief proef ik het standpunt dat dat, per definitie haast, niet zou kunnen. Vanuit onze functie zou ik zeggen, waarom niet, dan kunnen we de politie daar met des te meer grond aan herinneren en houden, en dank zal wel blijken of het een hypocriet gebaar was. Politie en mensenrechten als onverenigbaar verklaren zal niet echt helpen de schendingen de wereld uit te krijgen. Dat standpunt zou voor onze organisatie een misstap zijn.

Met vriendelijke groet,

Dick Oosting,
directeur
Amnesty International
Afdeling Nederland

onafhankelijk wereldwijde beweging die werkt voor de vrijlating van gewetensgevangenen; personen die vanwege hun godsdienstige of politieke afkomst of etnische afkomst gevangen zitten en die geen geweld hebben gebruikt of gepropageerd; eerlijke processen binnen redelijke termijnen voor alle gevangenen. Amnesty International heeft o.m. raadgevende bevoegdheid bij de Verenigde Naties

Amsterdam, 9 april 1986

De aktie om Amnesty International te bewegen, openlijk afstand te nemen van de samenwerking met de Leidse smeris is goed aangelopen. De lijst met ondertekenaars* breidt zich uit. En terwijl de oh zo liberale volkskrant ons de afgedrukte brief tesamen met de open brief terugstuurde, vond de tros het tóch wel interessant genoeg om er een radio-diskussie aan te wijden. Het briefje van de directeur spreekt eigenlijk voor zich zelf;

- gesprek en samenwerking is in dit geval hetzelfde, zodat de brieven van AI aan diktators als Marcos ook samenwerking genoemd mogen worden!
- het verzoek van de smeris om mee te helpen bij de muurschildering in de zelfde lijn ligt, als het verzoek van Pinochet om zijn paleis van 'n opbouwende tekst te voorzien; beide kunnen een edukatieve werking hebben!
- toch maakt AI met deze gedachte-kronkel wel duidelijk, dat ze behoorlijk wereldvreemd dreigen te worden, anders ga je niet zo slordig om met het effect van zo'n 'visitekaartje' op de slachtoffers van het politiegeweld.

De overige punten van de door ons opgestelde brief verdienen blijkbaar geen antwoord. Toch moest de directeur in de radio-uitzending toegeven, dat hij 'gelukkig' niet op de hoogte was van de politieretour in Leiden. Ondanks dat echter verleende hij zijn goedkeuring aan de samenwerking.

En zowel de politievoorlichter als AI-medewerkers doen uitspraken als: "Amnesty kan in Nederland zelfs op een politiebureau!" en "Het is juist groots, dat AI hier in Nederland samenwerkt met de politie" en onderstrepen daarmee het visitekaartje-effect, dat de directeur nog steeds meent te kunnen ontkennen.

In een brief met een tweede lijst van ondertekenaars* uiten wij dan nogmaals het verzoek om gefundeerde antwoorden op alle aangevoerde punten te geven en de daaruit afgeleide konklusies tot openbare distantiëring van de gevolgde handelswijze, gewoon dus een stuk zelfkritiek, ons mee te delen.

Tenslotte nog een belangrijke opmerking in deze samenhang. Het blijkt dat vooral belangengroepen van ethniese minderheden de brief niet durfden te ondertekenen uit angst voor reperkussies van de smeris. Zo erg is de situatie in Nederland al!!

Info-winkel ALARM - Leiden
 Kraakoverleg Leiden
 El Salvador Komitee Leiden
 Mr. L. Sprenger - Advok. Kollektief Leiden
 Boekhandel 'de rooie hond' - Den Haag
 Pandenoverleg Den Haag
 Randstad Anarchistische Federatie (RAAF)
 Woon-werk-gemeenschap Emmaus-Den Haag
 Kraakcafé "het brullende breekijzer" - Den Haag
 Komitee Jongeren Huisvesting - Den Haag
 Boekhandel "fort van sjako"- Amsterdam
 Mr. J. Pen - Amsterdam
 Mr. Th. Roos - Amsterdam
 Mr. G. van Asperen - Amsterdam
 Mr. L. Manheim - Amsterdam
 Haags Advok. Kollektief - Den Haag
 Advok. Kollektief Vaillantlaan - Den Haag
 boekhandel Manifest - Leiden
 Wereldwinkel - Leiden
 coöp. vereniging de Klos - Leiden
 6e kolonne - Eindhoven
 Fanta - LVC - Leiden
 Jongeren-beweging - Gouda
 Kraakoverleg - Rotterdam
 Info-shop Frontline - Amsterdam
 Gezamenlijke Kraakgroepen Amsterdam
 Video Persgroep Amsterdam
 Klein Links - Leiden heeft de bijgevoegde verklaring afgegeven
 Klachtenburo Leiden zal een boze brief en een heleboel info-materiaal sturen.

WIE VOLGT?

Neem contact op met Info-winkel Alarm
 Korte Mare 24
 Leiden
 of bel het telefoonnummer van de Zwarte in Den Haag (zie kolofoon)

P.S.P. Leiden

Beste mensen,

Hoewel we niet iedere letter van jullie brief over de muurschildering van Amnesty bij het Leidse politiebureau onderschrijven, zijn we het wel eens met de strekking van de brief. Amnesty International ontleent haar kracht aan de absolute onafhankelijkheid van welke overheid dan ook. Het opsieren van een politiebureau is daar volgens ons niet goed mee te rijmen. We ondersteunen daarom jullie protest.

Met vriendelijke groet,
 Paula Middendorp
 Anneke Stakenburg
 Hans de la Mar

Mijne Heren,

Dank voor uw schrijven dat wij met belangstelling hebben gelezen.

Bij de noodzakelijke selectie van de brieven die wij dagelijks ontvangen krijgen echter rechtstreekse reacties op de Volkskrant voorrang. Open brieven, oproepen, tekeningen en brieven aan derden worden terzijde gelegd. Wij hopen dat u hiervoor begrip hebt.

Met vriendelijke groet,

Erna van den Berg,
 redactie

blunder TROUW 11 / 4 / 86 amnesty

„Amnesty-International begaat een enorme blunder door mee te werken aan een muurschildering in het Leidse politiebureau." De muurschildering, met als thema 'mensenrechten', die het nieuwe politiebureau te Leiden moet gaan sieren, kwam Amnesty te staan op boze reacties.

De mensenrechtenorganisatie vond in de brievenbus een 'open brief' ondertekend door een boni gezelschap: Info-winkel ALARM, Kraakoverleg Leiden, El Salvador Komitee Leiden, mr. L. Sprenger, Boekhandel 'De rooie hond', het pandenoverleg Den Haag, RAAF, Woon-werk-gemeenschap Emmaus, Kraakcafé 'Het brullende breekijzer', Komitee Jongerenhuisvesting Den Haag, Boekhandel 'Fort van Sjako', mr. J. Pen, info-shop Frontline, Gezamenlijke kraakgroepen Amsterdam en de Video persgroep Amsterdam.

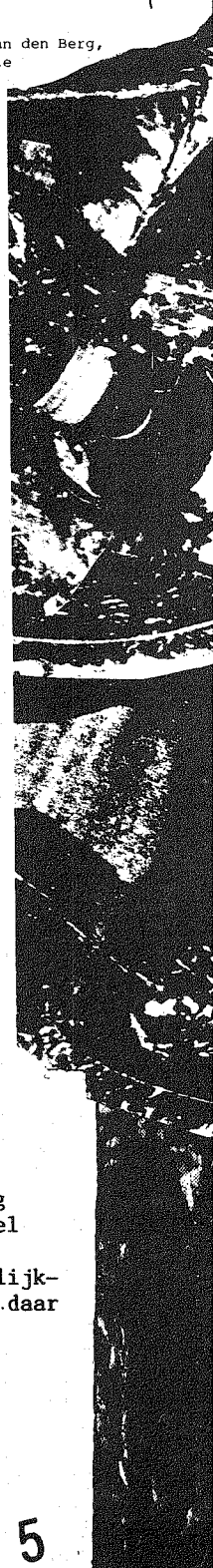
De brieven schrijvers vinden dat de onafhankelijke positie van Amnesty International door deze misstap in gevaar gebracht zal worden. „Bovendien zal de 'muurschildering' een bijzonder pijnlijke ervaring zijn voor al die mensen die in het Leidse politiebureau mishandeld worden. De dood van Hans Kok en Hmidou Takrifa zijn nog steeds niet opgehelderd," zeggen de brieven schrijvers.

De medewerking door Amnesty International kan volgens de groepen gezien worden als bewijs van goed gedrag voor de politie. „Amnesty International moet de politie juist in de gaten houden en zich niet voor een karretje laten spannen", zeggen de groepen. De Leidse politie is het met de kritiek niet eens. Een politievoorlichter: „Het is juist 'groots', dat Amnesty hier in Nederland samenwerkt met de politie. De angst van de brieven schrijvers is niet terecht. Amnesty blijft ons kritisch volgen. Dat laatste juichen we juist toe. Zo houdt je een zuiver werkend politiekorps."

Secretaris van Amnesty International Leiden, Jeroen Van Roden: „De politie heeft, vanwege haar functie dagelijks te maken met mensenrechten. Ieder mens heeft recht op vrijheid. Daar moet de politie zorgvuldig mee om gaan. De muurschildering is een soort geheugensteun voor de politiemensen." Op de muurschildering, waar het tenslotte allemaal om draait, zullen twee handen te zien zijn, die de tekst 'alle mensen worden vrij en gelijk in waardigheid en rechten geboren' omvatten.

Leidsebbars doen een bod op klassiek Brits model, die nu geveld. De 'boxer' die in 1988 jaren hun stempel gedrukt e moeten nu wijken voor de moom. De mooiste exemplaren dens op. De koper kan er een in de schertsmis. De enige b legd: het Britse kroontje mo

BURNING DOWN THE HOUSE

Kedichem, een uit de hand gelopen zaak? Twee weken na Kedichem, en ik vind het nog steeds moeilijk om mijn gedachten erover op een rij te krijgen. Toen ik zelf hoorde dat er een axie zou plaatsvinden tegen de herenigingsvergadering van de CP en CD, met de bedoeling die te verstoren, vond ik dat een prima idee. Ik ben bang voor fassisten, ik heb er rechtstreeks mee te maken gehad, ik weet wat voor zwijnerijen ze de afgelopen jaren hebben uitgehaald, ik zie het fassisme om me heen. Fassisten mogen niet de kans krijgen zich te organiseren, mogen geen legitimiteit verkrijgen doordat ze in de vertegenwoordigende organen komen te zitten. In de burgerlijke media wordt het partijpolitiek fassistische gebeuren als lachwekkend en zielig van de hand gedaan. Behalve dat dat op zich al nergens op slaat, komt dit ook omdat de pers zoals gewoonlijk alleen oog heeft voor het officieel parlementaire gebeuren, niet voor wat zich daar buiten afspeelt. Fassisten mogen geen vaste voet in de maatschappij krijgen, een platform van waaruit ze tekeer kunnen gaan, want dan is het al te laat. Het fassisme in Duitsland is ook via het parlement uiteindelijk aan de macht gekomen, keurig netjes door verkiezingen. En toen was het te laat. Het inhoudelijke van de te voeren axie, namelijk het verstoren van een fassistische bijeenkomst, onderschrijf ik dan ook volkomen.

Ik ging er vanuit dat het op een harde konfrontatie zou uitlopen: of met de verzamelde CP-knokploegen of met de aanwezige politie/ME die daar zou zijn om te garanderen dat het fassisme zich ongestoord kan organiseren.

Met die gedachten in mijn achterhoofd ging ik naar Utrecht, waar verzameld zou worden. Daar waren veel mensen, veel bekenden, de sfeer was lacherig/nerveus/grimmig zoals dat vaak vlak voor axies is. Aan de uitrusting van de meeste mensen was af te leiden dat ook zij voorbereid waren op een harde konfrontatie in wat voor vorm dan ook. In Utrecht is een grote fout gemaakt: er is niet gediskussieerd over wat we zouden gaan doen. Er zijn een paar aanzetten geweest, maar verder dan de kreet "we volgen methode Boekel" is het niet gekomen. En dat neem ik mijzelf kwalijk, en iedereen die daar aanwezig was. Wel

werd afgesproken te herverzamen bij station Leerdam om daar verder te praten, maar iedereen die een beetje weet hoe dit soort axies lopen kon weten dat dat waarschijnlijk toch nergens op uit zou lopen. En dat bleek dus ook. Nix die kussie, zo snel mogelijk gaan. Bij het hotelletje aangekomen waar de ratten zich verschanst hadden, ging alles plotseling heel snel. Schelden, schreeuwen, gooien, slaan en toen die vlammen. Hoewel ik er zelf redelijk met mijn neus boven op stond, heb ik geen flauw idee hoe dat is gekomen. Echt niet. Daarna volgde dan het politie- en justitieoptreden, daar ga ik nix over schrijven, dat zal iedereen onderhand wel duidelijk zijn. Een paar dingen zijn belangrijk

zen, mijn eigen verantwoordelijkheid. En ik probeer dan altijd de belangen of de ideeën van andere mensen voorover ik een gevoel van verwantschap met die mensen heb te respecteren. Konkreet houdt dat in dat ik bij zo'n axie waarbij 200 mensen aanwezig zijn, niet de digen zou doen die nu wel gebeurd zijn. Als je tot het uiterste wilt gaan, doe dat dan alleen of in kleine groepjes, maar gebruik niet andere mensen als dekmantel. Als je niet eens in staat bent om met de ideeën van je mede-axievoerders rekening te houden, ben je volgens mij fout bezig. Naast het axiedoel op zich, moet je ook altijd in de gaten blijven houden, welk perspectief die axie uitstraalt naar mensen die nog aan het radika-

- Het was overduidelijk dat een aantal mensen onwijs opgefokt waren; die duidelijk de bedoeling hadden de fassisten af te maken, wraak te nemen, met ze af te rekenen. Ik weet niet precies waarom die mensen dat wilden, ik ga er vanuit dat ze daar voor zichzelf goede redenen voor hebben. Waar het om gaat, is dat er in dit geval zo'n 200 mensen aanwezig waren, die verschillende opvattingen hadden over wat er die dag zou moeten gebeuren. En dan krijg je dus te maken met het begrip autonomie: niemand kan voor jou bepalen wat je wel of niet moet doen, dat bepaalt je zelf. Een principe dat ik prachtig vindt, maar wat dan wel heel belangrijk wordt is de individuele verantwoordelijkheid. Ik laat me door niemand voorschrijven wat ik wel of niet mag, maar ik heb wel mijn eigen gren-

liseren zijn, die aan verzet willen gaan meedoen.

- Het gaat niet aan, zoals in een artikel in de vorige Zwarte is gebeurd, om onze eigen methodes goed te praten door te verwijzen naar wat de tegenstanders allemaal hebben gedaan. Dat betekent dat je jou handelen laat bepalen door anderen, anderen wiens normen en waarden wij juist verafschuwen. Niet echt autonoom dus. Wat voor mij heel belangrijk is, is om elke keer opnieuw te bekijken wat je in een situatie het best kan doen, beredeneerd vanuit je eigen ideeën en uitgangspunten. Elke situatie is anders, dus elke keer moet je zelf afwegen wat je gaat doen. We zijn toch geen robots of automaten?

- Pas zaterdagavond na de axies en arrestaties - is er

een persgroep tot stand gekomen. Ook een enorme blunder. Bij elke axie is het heel belangrijk om duidelijk uit te leggen wat je doet, en waarom je iets doet. De ervaringen met de burgerlijke media op dit gebied zijn dan wel weinig hoopgevend, maar ik vind dat je ermee door moet gaan. Al was het alleen maar om te voorkomen dat de een of andere gek zich geroepen voelt in z'n eentje een persverklaring namens de anderen uit te geven, vol met gevaarlijke onzin (de persverklaring van de "Radikale Anti-Fassisten").

-De communicatie voor de axie was ook niet optimaal te noemen, beter gezegd, totaal afwezig. Als op een landelijke vergadering (iets om van te schrikken, maar soms toch best handig) de axie goed was doorgesproken, hadden misschien een hoop moeilijkheden voorkomen kunnen worden.

Misschien een teken van grootstedelijke arrogantie, dat binnen Amsterdam wel over de opzet van de axie is gesproken, en de overige steden (die bestaan namelijk) het moesten doen met een mededeling over de verzamelplaats.

-In de vorige Zwarte werd gesuggereerd dat mensen binnen de beweging die kritiek op de axie hadden, nog teveel burgerlijke normen en waarden hadden, wat zou komen door hun banden met burgerlijke instituten. Dat is natuurlijk volkomen bullshit. Je kunt heel veel kritiek op deze axie hebben, gewoon vanuit je eigen ideeën beredeneerd. Het gebruik van geweld is niet nix, althans voor mij.

Ik vind dat geweld soms noodzakelijk is, maar ik vind het niet leuk of spannend, ik ben er altijd een paar dagen door van slag. Gelukkig maar. En

als je dan geweld gebruikt moet je dat anderen uitleggen, en hun bezwaren niet afdoen met "je bent nog te burgerlijk". Als je axie voert, maak je fouten, en door kritiek van anderen kun je daar alleen maar van leren. Sluit je niet af voor andere geluiden, probeer niet krampachtig alles wat er gebeurd goed te praten. Tenzij je natuurlijk denkt de waarheid in pacht te hebben, maar dan kun je beter een konspiratief groepje oprichten met God, Hitler en Stalin.

-Ondanks dat de advocaten goed werk hebben verricht. schortte er nogal wat aan de onderlinge communicatie en de communicatie met de arrestantengroep. Het lijkt me handig om samen met de advocaten daar es over te praten, met het oog op de toekomst. Want we gaan natuurlijk door.

Kritiek, maar er zijn ook veel goeie dingen gebeurd. Hoe mensen elkaar hebben opgevangen, de pakketjes, al die zwaai-axies, de onderlinge solidariteit. En de axie op zich, namelijk het verstoren van fassistische bijeenkomsten, is wel voor herhaling vatbaar. Maar dan graag op een ietsje andere manier. Nou niemand is het natuurlijk met dit stukkie eens, krities als we zijn, dus het gaat vast reacties regenen. Joepie !!! Een afsluitende leuze schiet me alweer niet te binnen.

één van de 72, oh nee shit,
één van de 73

-DORDRECHT-

Dinsdag 18-4 werden van de 11 arrestanten die nog vast zaten er 6 vrijgelaten. Iemand na bijna een week hongerstaking. De raadkamer vond dat de vijf anderen nog maar es 30 dagen moesten blijven, in het belang van het onderzoek natuurlijk...

Er waren flink wat mensen naar Dordrecht gekomen om de arrestanten tijdens hun voorgeleiding toe te schreeuwen. Toen de 11 weer werden afgevoerd sloeg de ME de schreeuwers uit elkaar en reed een arrestantibus iemand van de straat.

-GIJZELAARS-

De 5 die nog zitten worden letterlijk gegijzeld. De smeris probeert vooral verklaringen los te krijgen over anderen. Er zijn geen harde bewijzen tegen ze, zeker niet voor "brandstichting". Tegen hen zijn slechts aanwijzingen, bijvoorbeeld foto's van hun in de buurt van het pand en tegenstrijdige verklaringen van fascistten. Een CP-er herkende iemand met bivakmuts voor 100% maar herkende deze zonder bivak niet!!

-GEISOLEERD-

De arrestanten zaten allen geïsoleerd. Post werd opengemaakt of raakte kwijt. Van sommige mensen is de kleding in beslag genomen voor laboratorium-onderzoek. Voor dat doel is ook bij iemand zijn haren afgeknipt. Ook van de kleding is het één en ander zoek geraakt. Sommigen kwamen vrij zonder hun schoenen en eentje had slechts zijn ondergoed teruggekregen. Aan enkele arrestanten werd tijdens de verhoren verteld dat bij de brand 3 toeristen waren omgekomen

-DE ZESDE-

I.p.v. 5 zitten er nu 6 mensen vast. Vlak na het afvoeren van de 11 in Dordrecht, werd een auto door verkeerspolitie en stillen aangehouden. Een vrouw werd uit de auto gesleurd en gearresteerd. Zes vast en zes vrij dus. Een andere auto werd voor "technische controle" in beslag genomen (de 4e of 5e al).

-OPGELET-

Stuur geen post rechtsstreeks naar politieburo's waar nog mensen vast zitten. Neem contact op met de arrestantengroep.

Noem geen namen in briefjes en pakjes, maar alleen voorletters. Kijk uit wát je schrijft; zeker niets over de axie, ook niet wat je er van vindt. De smeris wil graag weten of mensen de axie goedkeuren of niet, en hoe hun politieke ideeën zijn. Ze proberen iedereen in kaart te brengen. Ook willen ze graag weten wie goeie vriend(inn)en zijn van arrestanten.

Ook bij zwaaidemo's geen namen schreeuwen, als de naam van de arrestant(e) nog niet bekend is bij de politie (info bij arrestantengroep). Je kunt ook beter je eigen naam niet schreeuwen.

Over dit soort dingen niet praten in kafees.

Er zijn ontzettend veel foto's bij de smeris. Ga er van uit dat in ieder geval iedereen die voor het pand is geweest op de foto staat. Aan de hand van deze foto's proberen ze mensen te herkennen, niet alleen aan gezichten maar aan kleeding (broek, jas, schoenen). Foto's worden dusdanig uitvergroot dat zelfs stiksels op bijv. schoenen te herkennen zijn. Als je weet wat je aanhad, draag deze kleding zo min mogelijk, en zeker niet bij zwaaidemo's, want daar worden ook foto's gemaakt.

Als jezelf foto's hebt gemaakt vernietig die dan meteen (ook negatieven). Heb je mensen herkend, meld dat dan aan de arrestantengroep (niet telefonies!) en praat er verder niet over.

Ga niet op eigen houtje bezoek zitten regelen, neem contact op met steungroepen of arrestantenummer.

ARRESTANTENUMMER

020 - 253243 (tussen 2 en 5 uur)

Het arrestanten-werk kost handenvol geld (bijv. de in beslag genomen auto's). Stort daarom gul op:

Giro 1580195, SVK, Amsterdam, o.v.v. "arrestantengroep"

ANALYSE VAN DE SITU

De strijd van onze voorouders om de vrijheid te behouden die hen werd afgenomen bij de conquista kenmerkt zich door de heldhaftige militaire expedities voor rechtvaardigheid, vrijheid en de heerschappij.

In 1932 organiseerde Farabundo Martí een opstand naar aanleiding van de uitbuiting van de boeren en de handwerksman. Maar de opstand werd onderdrukt en door de regering van Maximiliano Martínez werden meer dan 30.000 boeren vermoord.

In die tijd speelde de vrouw een secundaire rol in de strijd; omdat ze geen relatie had met de produktiemiddelen (met de grond) was ze zich er niet voldoende van bewust waarom er strijd nodig was. Na deze volkerenmoord, de repressie uitgevoerd door de regering, was iedere vorm van volksorganisatie onmogelijk.

Tegelijkertijd ontwikkelde de maatschappij zich in het land en de ekonomie nam grote sprongen door de industrialisatie en hiermee ontstond de klasse van industriële arbeiders.

In de zestiger jaren nam de mate-loze uitbuiting, waar het volk slachtoffer van was, en de hoge kosten van het levensonderhoud, dusdanige vormen aan dat verschillende groeperingen uit de bevolking zich organiseerden (arbeiders, onderwijzers, enz.).

Samen met de ontwikkeling van de industrie in ons land (textiel-industrie en export van landbouwprodukten) ontwikkelde zich de arbeidersklasse, hetgeen ook de uitbuiting deed aanscherpen van de kant van de eigenaren van de fabrieken en grond, m.a.w. de eigenaren van de produktiemiddelen. Met de industrialisatie wordt de vrouw ingezet in bezoldigde taken, het huishouden blijft ze doen, omdat dit gezien wordt als een taak die eigen is aan de vrouw.

Toen de vrouw buitenshuis ging werken, werd ze met de rest van de bevolking uitgebuit en omdat ze er onderdeel van werd, vecht ze voor een bestaansbasis.

In deze jaren richtte een groep onderwijzers met een tweejarige opleiding een beweging op om voor de behoeften van het onderwijzend personeel te kunnen strijden. Hiermee bereide ze de weg voor de georganiseerde strijd van het hele volk.

In de daarop volgende jaren verslechterde de nationale ekonomische situatie. De uitbuiting nam steeds grover vormen aan, de schaarste aan levensmiddelen nam toe en de werkloosheid steeg enorm.

In 1978 verdienden arbeiders per maand gemiddeld 322,48 colones en arbeidsters 262,12 colones per maand. In 1971 liep de werkloosheid op tot 20,2%.

De medische zorg van de ziekenhuizen was niet toereikend voor de Salvadoreense bevolking. Men schat dat er in 1977 drie artsen per 10.000 inwoners waren en dat de ziekenhuizen over 17 bedden per 10.000 inwoners beschikten.

In 1979 was 74,8% van de kinderen onder de 5 jaar in zekere mate ondervoed.

Volgens de officiële cijfers was in 1957 37% van de bevolking werkloos.

Deze situatie ging gepaard met verschillende vormen van repressie van de organisaties die in opstand kwamen om de regering, die zich uitsluitend met de belangen van een kleine groep bezighield omver te werpen.

In deze tijd ontstonden er klandestiene organisaties, die later zouden gaan militariseren en als gewapende arm van de volksorganisaties functioneren.

De volksorganisaties organiseerden verschillende lagen uit de bevolking die van de ekonomische crisis en de onderdrukking te lijden hadden en de groepen die geen relatie hadden met de produktiemiddelen.

Alle geledingen van de maatschappij werden georganiseerd: studenten, onderwijzers, huisvrouwen, leden van de vakbonden, christelijke gemeenschappen, intellectuelen enz. Uiteindelijk wordt onze strijd steeds sterker.

De aanscherping van de ekonomische crisis en de repressie hebben voor ons volk geleid tot:

- Hoge kosten van levensonderhoud, tussen juli 81 en januari 84 zijn de prijzen gemiddeld 97,26% gestegen, terwijl de salarissen door het decreet 544 werden bevroren.

- Men schat de werkloosheid op minstens 48% van de werkende bevolking.

- Het aantal analfabeten stijgt onrustbarend, scholen zijn gesloten of vernietigd door bombardementen en onderwijzers vermoord door het Salvadoreense leger.

- De oorlog in ons land heeft 50.000 slachtoffers geëist.

- In 1982 waren 60.000 Salvadorenen gevlucht naar landen in Centraal-Amerika en elders. Op dit moment schat men dit aantal op zeker 900.000.

De geschiedenis leert ons dat een van de zwakke punten van de opstand uit 1932 de verdeeldheid van krachten was. Voor de algemene opstand in 1981 voegden onze politieke en militaire strijdkrachten zich samen in een alliantie. Tegen een gemeenschappelijke vijand vormde het FMLN-FDR nu de noodzakelijke eenheid op alle niveaus en werd de voorhoede van het Salvadoreense volk.

In deze periode mengde de regering van de VS o.l.v. Ronald Reagan zich steeds openlijker in de binnenlandse aangelegenheden van ons land. Men probeerde het FMLN uiteen te slaan en hield de Salvadoreense regering in het zadel door het verlenen van 17 miljoen dollar aan ekonomische, militaire en aanverwante steun.

In 1985 ontving de Salvadoreense regering 1,5 miljoen dollar per

PROBLEMATIEK VAN DE VROUW IN EL SALVADOR

dag voor de financiering van de oorlog. en werd de door de VS zeer geliefde regering van Duarte aan de macht gehouden. Dit heeft tot gevolg gehad dat de oorlog zich verbreedt en verdiept en almaar voortduurt.

De vrouw heeft, als deel van het volk, zwaar te lijden van dit konflikt. De diepste belangen van deze sektor van de bevolking worden geschaad. Naast de problemen die te maken hebben met de religie organisatie van het gezin, opvoeding en communicatiemiddelen, heeft men te maken met onrechtvaardige en oneerlijke salariering en hoge kosten van levensonderhoud hoge belastingen, verhoging van huishuren en publieke diensten, hetgeen de meeste huishoudens voor onoverkomelijke problemen stelt. Er bestaat geen rechtsgelijkheid.

En er is maar een openbare kraamkliniek en één openbaar ziekenhuis voor kinderen, terwijl 51 % van de bevolking uit vrouwen bestaat, 60 % daarvan woont op het platteland. Het analfabetisme onder vrouwen bedraagt 80 %. Crèches zijn in ons land een voorrecht voor de beter gesitueerde families. Dit beperkt de deelname van de vrouw aan het politieke, economische en sociale leven.

Door de gedwongen rekrutering van soldaten voor het leger is het

familieleven ontwricht. De bevolking heeft te maken met arrestaties, moorden en verdwijningen, waar zogenaamde veiligheidstroepen verantwoordelijk voor zijn. Gestemd door de regering schenden zij de mensenrechten. Door deze situatie is de vrouw bewust geworden en speelt niet langer een sekundaire rol. Zij is niet langer een machine die ideeën reproduceert. Ze is niet langer een passief onderwerp van de geschiedenis. Ze heeft zich geïntegreerd in de strijd voor diepgaande verandering in de maatschappij en zelfbeschikking van ons volk. De verschillende vrouwenorganisaties strijden voor de verovering van de vrede en voor de belangrijkste behoeften op economisch, cultureel en sociaal terrein die te maken hebben met de gezinnen.

Op dit moment heeft de verdieping van de internationale economische crisis op alle landen in Centraal Amerika een direkt effect. De konsolidatie van de Nicaraguaanse revolutie is voor de oorlogslustige regering van de VS konstant aanleiding om via agressie en economische blokkades pogingen in het werk te stellen deze te ontwrichten.

Terwijl we in ons land belangrijke vooruitgang boeken in de oorlog, verhogen de VS de economische steun aan de regering om het FMLN te vernietigen. De bezetting van de Hondurese grond, voor stationering en training van hulpstroepen en voor het inrichten van militaire bases, is een bewijs van de politieke agressie tegen de volken van Centraal Amerika.

Dit alles heeft geleid tot de bewustwording van onze volken en men is zich gaan organiseren om de grootste vijand van de volken te elimineren.

De vrouw, als onderdeel van het volk, neemt deel aan de oorlog binnende verschillende geledingen en neemt taken op zich.

Ze ziet dat het nodig is zich te organiseren om de wereldvrede, het leven, de rechtsgelijkheid, het zelfbeschikkingsrecht van de volken te verdedigen en te veroveren en zich te weer te stellen tegen de schandelijke interventies. Vechten voor een betere maatschappij waar de economische crisis, veroorzaakt door de verspilling van de tegen het belang van de bevolking gerichte regeringen, niet langer op de schouders van het volk drukt. Vechten tegen iedere vorm van overheersing, onderdrukking, racisme en inderdrukking. Vechten voor de gelijkheid van mensen. De strijd van het Salvadoreense volk heeft een grotere diepgang gekregen en onze voorhoede heeft belangrijke stappen ondernomen om tot eenheid te komen.

Wij, vrouwen uit allerlei groeperingen, georganiseerd in verschillende associaties, geloven dat wij een zelfde historische taak hebben: het vormen van een vuist tegen de bedreiging vanuit het buitenland, tegen hen die de oorlog willen prolongeren, tegen hen die de genocide willen continueren. Wij tonen onze beslissing om te strijden voor de verovering van de vrede, van rechtvaardigheid en van menselijke waardigheid.

PROBLEMATIEK VAN DE VROUW

El Salvador is het kleinste land van Centraal Amerika. Het omvat 29.000 km² en heeft een bevolking van ruim 5.000.000 mensen, die voor 53% uit vrouwen bestaat.

Gedurende tientallen jaren leven we nu al onderworpen aan de wreedste vorm van onderdrukking en zijn we teruggedrongen naar de grenzen van het bestaan. Men heeft ons ons recht op gelijkheid en de volledige deelname aan het economische, sociale en culturele leven ontzegd. Ons zijn beperkingen opgelegd door ons terug te dringen naar de traditionele taken zoals het voeren van het huishouden, het verzorgen van het huis, wassen, enz.

De werkloosheidspercentages in ons land zijn gestegen naar 40 % waarvan het grootste gedeelte uit vrouwen bestaat. Vrouwen staan bovendien bovenaan de lijst als er mensen ontslagen moeten worden.

Dit is het resultaat van de oorlogssituatie die ons land beheerst. Deze situatie heeft er echter toe geleid dat vrouwen zich bewuster zijn geworden van hun problematiek en de noodzaak inzien om actief en volledig deel te nemen aan het leven, gericht op een betere toekomst voor ons volk.

Vrouwen hebben in hun posities als moeder-echtgenoot-dochter nog sterker te lijden van de voortdurende geweldpleging van de zijde van de regering José Napoleon Duarte in de vorm van ontvoeringen, moorden en bombardementen. Wij, de Salvadoreense vrouwen, hebben een organisatie opgericht waardoor we de problematiek van de vrouw, de wederzijdse steun en

de oorlogssituatie kunnen bespreken. We zijn bezorgd over het oponthoud in het proces van de dialoog en de onderhandelingen met de regering Duarte, die weigert het recht op vrede voor het volk te erkennen. Duarte heeft het konflikt verder versterkt in plaats van te zoeken

naar een politieke oplossing van het Salvadoreense konflikt. Het inroepen van van de regering van de VS en de teoname van de militair-ekonomische steun heeft geleid tot een verslechtering van de toestand van het volk.

De Salvadoreense vrouwen vechten tegen deze situatie om vrede te krijgen, waarop ieder levend wezen recht heeft.

Wij doen een oproep aan al onze zusters over de hele wereld om ons te steunen in onze activiteiten. Een steun die een uitdrukking is van solidariteit met de Salvadoreense vrouw, die in zo'n moeilijke situatie verkeert.

DE 10de MEI: DAG VAN DE INTERNATIONALE SOLIDARITEIT MET DE SALVADOREENSE VROUW.

Als sinds vele jaren is de 10de mei voor het Salvadoreense volk de dag die gewijd is aan de vrouw: Moederdag. Het is de dag waarop het hele gezin bij elkaar komt in dankbaarheid voor de moeitelijke inspanning van de vrouw om te groeien en te laten groeien. Onze tiende mei is is elk jaar weer een dag geworden van verschrikking; onze echtgenoten zijn er niet, onze kniden verdwenen, andere familieleden vermoord of verminkt en onze moeders gevlucht of vermoord door het leger.

Vandaag de dag is de 10de mei verstikt door een pijnlijke angstkreet. Eén vraag wordt elke dag krachtiger herhaald: WAAR ZIJN ONZE KINDEREN? Tegenwoordig ontvangen onze moeders de tēnde mei tragische berichten:

"Moeder, uw kind werd vermoord, is verdwenen". "In het lijkenhuis ligt een lijk". "Hij werd gedood bij een bombardement of bij een operatie van het Salvadoreense leger". "Ze hebben hem uit een bus gehaald en namen hem onder bedreiging van wapens mee naar de kazerne".

En onze moeders op het platteland, in de stad, op de markten en in de gemeenschappen zijn, met al hun zachtheid en woede door de dagelijkse ontkenning van hun recht te leven, opgestaan om hun stem te laten horen..
STOP MET HET LEED, MEN MOET VECHTEN VOOR DE VREDE EN HET RECHT OP LEVEN.

Nu strekken onze moeders hun door pijn gekromde armen naar jullie uit, want wij allen zijn vrouwen die geloven in menselijkheid en liefde en kameraadschappelijkheid ofwel solidariteit. We weten nu dat we niet alleen zijn, dat we met duizenden vrouwen zijn, ongeacht taal, grenzen of cultuur. Nu zijn we één en dezelfde vrouw, één

en dezelfde moeder op zoek naar een verdwenen kind.
-Hij wordt gemarteld -
- Ze willen hem vermoorden -
Help ons dat te voorkomen, te voorkomen dat ze de vrede vermoorden.

's Hertogenbosch, 10 april 1986.

Beste mensen,

In februari '86 is een vertegenwoordigster van de Salvadoraanse vrouwenorganisatie AMES in Nederland geweest, op bezoek bij vrouwen-groeperingen, om die in te lichten over de strijd in El Salvador en specifiek de strijd die vrouwen daar moeten leveren.

Eén van de vragen vanuit AMES was om op de tiende mei, de dag van de internationale solidariteit met de strijd van de Salvadoraanse vrouw, een massale demonstratie bij het Amerikaanse konsulaat in Amsterdam te houden.

Zo 'n demonstratie zou geslaagd zijn, indien er zoveel mogelijk mensen naar Amsterdam komen om hun solidariteit te tonen en om de Midden Amerika-politiek van de regering Reagan aan de kaak te stellen.

Daarom willen we jullie vragen om binnen jullie groep/organisatie deze informatie door te spelen en om op 10 mei met zoveel mogelijk mensen aanwezig te zijn.

Aanvang en vertrekpunt zijn:

10 MEI om 15.00 uur. Verzamelen op het BEURSPLEIN in AMSTERDAM.

Voor verdere informatie kunnen jullie bellen naar 073-136921 (vragen naar iemand van de AMES voorbereidingsgroep) of 073-145646 (vragen naar Irma).

De 10de mei, uitgeroepen tot de dag van de Internationale Solidariteit met de Strijd van de Salvadoreense Vrouw.

Wij, de Associaties die aangesloten zijn bij het Constitutionele Comité van de Federatie van Salvadoreense Vrouwen, trekken aan de bel van de internationale solidariteit om acties te gaan ondernemen die de pijn helpen te verzachten waaronder de Salvadoreense vrouwen nu gebukt gaan. De pijn die veroorzaakt wordt door de onrechtvaardige oorlog die wordt ondersteund door de Noord-Amerikaanse regering en de regering van José Napoleon Duarte.

Wij dringen er bij u op aan, als vrouwen, als moeders, als geheel volk, dat u zich uitspreekt ten gunste van de strijd die wij voeren voor vrede en het recht op zelfbeschikking. Opdat wij onze krachten kunnen verdubbelen om de wereld te helpen zuiveren van

wapens die bij de mensheid zoveel leed veroorzaken. Het Constitutionele Comité en het F.M.S. stellen voor voor de campagne de "10de mei" als volgt te voeren.

1. Het doel

Bereiken dat de solidariteit politieke actie onderneemt in verband met de situatie van de Salvadoreense vrouw, door die situatie, de economische crisis en de voortdurende schending van de mensenrechten aan de kaak te stellen.

2. Door

Te pogen vrouwen uit alle lagen van de bevolking te mobiliseren in: de VS, Canada, Mexico, Europa, Latijns Amerika en het Caraïbisch gebied.

De campagne ondersteunen door:

1. Propaganda

Inhoud van de propaganda: de betekenis van de 10de mei (vroeger en nu) en de problematiek van de vrouw. Dit middels affiches, buttons, brochures of pamfletten.

2. Activiteiten b.v.

- Demonstraties bij de Noord-Amerikaanse en Salvadoreense ambassades.
- Akties op straat.
- Briefkaarten sturen aan Msr. Arturo Rivera y Damas.
- Openbare veroordelingen tav de Salvadoreense situatie per land.
- Geldbronnen vinden om nationaal en in El Salvador materiaal te kunnen verspreiden.
- Briefkaarten sturen aan Duarte.
- Plaatselijke perskonferenties.

3. Specifieke elementen in de propaganda.

- Een affiche uitbrengen dat de situatie van de vrouw en de strijd voor vrede en zelfbeschikkingsrecht en de naam van de campagne weergeeft.
- Aanplakbiljetten (muurkranten) met de betekenis van de campagne en een vlugschrift sturen naar allerlei groepen in het land waarin men activiteiten heeft vastgelegd die men kan opzetten en te verdelen, dit vooral in samenhang met de activiteiten rond de 8ste maart.
- Brochure of pamflet met dezelfde inhoud als het affiche en een uitvoerige, maar eenvoudige, analyse geven van de situatie van de Salvadoreense vrouw.

Het Constitutionele Comité van de Federatie van Vrouwen in El Salvador.

Parijs, 2 feb 1986.

Geachte vriendinnen en vrienden.

Ontvang hierbij een kameraadschappelijke groet van de Internationale Vertegenwoordiging voor Europa van de Associatie van Vrouwen van El Salvador (AMES).

Via dit schrijven laten wij u weten dat, in een poging om de vriendschappelijke banden met de volkeren op de wereld en speciaal met Europa te verstevigen, de AMES en het Constitutionele Comité voor de FMS een rondreis maakt door verschillende landen in Europa, hierbij vertegenwoordigd door mij, Asucena Quinteros. Deze toenadering heeft daarnaast het doel de solidariteit met de Salvadoreense vrouw een concrete vorm te geven.

Solidariteit voor de vrede die zo belangrijk voor ons is, die dagelijks te maken hebben met de superieure macht van de Noord Amerikaanse regering, waardoor het leed van vrouwen, kinderen en het gehele volk alsmaar voortduurt.

De verklaring die uitgegeven werd door het Constitutionele Comité en de algemene assemblé van de FDIM om de 10de mei uit te roepen tot de dag van de Internationale Solidariteit met de Salvadoreense Vrouw is voor ons erg belangrijk.

Op deze manier zijn we met elkaar verbonden en kunnen we onze problematiek en de participatie in de dagelijkse strijd waar we mee te maken hebben duidelijk maken.

Geachte vrienden, concreet vragen wij aan u en de volkeren die zich met onze zaak identificeren om solidariteit, zodat we hulp krijgen om de door ons gestelde doelen te realiseren; bijvoorbeeld door onze rondreis financieel te ondersteunen, alsmede het scheppen van voorwaarden om uw land te bezoeken.

De vrouwen van het Salvadoreense verzet zijn er bij voorbaat zeker van dat u de door ons gevraagde steun zullen verlenen, daarom danken we u voor uw hoge graad van solidariteit.

Voor een beter coördinatie kunt u ons schrijven of bellen naar het volgende nummer: 32-2-5387881. Adres: B. B. 10-20: Brussel, België. Alicia Diaz.

DE RECHTEN VAN VROUWEN EN KINDEREN VEROVEREND ZULLEN WE EEN NIEUWE MAATSCHAPPIJ BOUWEN.

Een vriendschappelijke groet,

Asucena Quinteros,
Internationaal Vertegenwoordigster van de AMES voor Europa.

korrektie op het

bericht

over mijn arrestatie

Een nauwkeurige uitwisseling van informatie tussen een gevangene en s olidaire mensen buiten de muren is vanwege de beperkende omstandigheden natuurlijk altijd een moeilijke zaak. Het kan altijd gebeuren dat er berichten worden doorgegeven waarvan door onjuiste of ontbrekende details een net iets anders beeld ontstaat dan de werkelijke situatie is. Voor een goede inschatting van bepaalde ontwikkelingen is het belangrijk deze fouten zo snel mogelijk te korrigeren.

Zo ook hier. Van belang bij mijn arrestatie op 25 maart (zie persbericht vorige Zwarte) was namelijk het feit dat de wouten die, ondanks mijn weigering, toch naar boven kwamen, mij niet de gelegenheid boden om de boete (f 210,-) te betalen (wat ik ook niet zou hebben gedaan), maar mij perse wilde arresteren. In de persverklaring hierover staat vermeld dat mij die kans door hen wel geboden is. Ik zou in dat geval dus aan mijn arrestatie hebben kunnen ontkomen. Dit was niet zo. Toen de wouten begonnen met het forceren van de voordeur en ik opendeed om te voorkomen dat ze de zaak zouden vernielen en het huis niet meer zou kunnen worden afgesloten tijdens mijn afwezigheid, werd ik onmiddellijk en zonder verdere uitleg gearresteerd. De situatie was uiterst gespannen en de wouten hadden zichtbaar moeite om zich te beheersen en niet tot direct geweld over te gaan. Waarom is dit detail van belang?

Tweederde van de niet betaalde boetes wordt op dit moment niet vervolgd. Twee van de drie mensen die de akseptgirokaart van Justitie in de vuilnisbak gooien, horen daar nooit meer iets van. De oorzaak hiervan ligt in de enorme hoeveelheid administratieve arbeid die de vervolging met zich meebrengt, het sellentekort in de huizen van Bewaring en het personeelsgebrek bij de politie. Wordt een niet betaalde boete wel vervolgd, dan is dat pas na lange tijd en meestal bij een routinecontrole (grensovergang, verkeersovertreding). De termijn

voor mij om de boete van het Jat-bewustproes te betalen was net een paar dagen verlopen. Onder normale omstandigheden zou deze zonder enig probleem alsnog betaald kunnen worden. Justitie en politie zijn immers meer gebaat bij wel-betalers dan bij niet-betalers, want deze laatste groep kost hen alleen maar geld, terwijl de eerste groep hen juist geld oplevert.

Hoewel niet hard te maken, is het vermoeden toch wel heel sterk dat de politie in mijn geval meer zag in een arrestatie dan in het innen van een boete. Waarom?

eerste aanwijzing

Dat blijft natuurlijk althans een beetje spekuleren, maar er valt wel wat over aan te geven. Het Jat-bewustproes heeft voor hen niet de gewenste effecten gekregen. Het voor de rechter brengen van een verdachte in een duidelijk politieke zaak als het Jat-bewustproes was, heeft als belangrijkste functie het intimideren en terugdringen van verZ voor dit VerZ zich onder bredere lagen van de bevolking uitzaait. In de kiem smoren is dus hun devies. Dat is hun niet gelukt. Er is integendeel juist meer ruchtbaarheid over de zaak gekomen. Er is een brosjure over over de hele zaak verschenen waarvan de oplage nu voor 80 % door het land verspreid is. De brosjure is door bibliotheken, sociale instellingen en advocaten besteld en er is door bijna alle tijdschriften van de beweging op de bestelmogelijkheden gewezen. Verder is er door de gevestigde pers redelijk aandacht aan besteed. En tenslotte wordt er steeds maar meer gejat bij grootwinkelbedrijven, hoewel de directe relatie met het affiesje, het proes en de brosjure er nouweteen ook niet ligt natuurlijk. Zo werkt zo'n axie in de praktijk niet en dat was ook niet onze bedoeling. Hoe wij die relatie wel zien en wat de hele evaluatie van de axie is, zal binnenkort beschreven worden.

tweede aanwijzing

ten tweede aanwijzing is simpelweg gelegen in mijn achtergronden in de Arnhemse beweging: Hotel Bosch, Rood Verzets Front, de Rooie Arnhem, de Sociale Dienst affaire, de huurweigeraxie. De eerste keer dat ik met de politie in aanraking kwam, ik mijn naam niet wilde zeggen, versprak een GBO'er zich. Hij noemde mijn naam om mij te overbluffen en speelde daarmee eten zijn troef uit. Natelijk dat ik tien weteen wist dat ze mij in de gaten hielden. "Ons soort" zijn ze liever kwijt dan rijk en als ze ons een douw kunnen geven, zullen ze dat niet nalaten. Een onverwachte arrestatie en een afvoeren naar een sel is zo'n douw.

derde aanwijzing

Ten derde is er mijn resente arrestatie op grond van de vuurwapenwet. Zoals bekend vond die drie weken geleden plaats en weigerde de politie te zegen op grond waarvan ik bij hen als vuurgevaarlijk bekend sta. Wel werd toen door hen geïnsinueerd dat er een verband was tussen mij en de rookbomaxies tegen filialen van V&D. Een verband dat er niet is, maar waarbij de informatie die wij over V&D als multinational hebben gepubliceerd, voor de wouten mogelijk genoeg was om van dat verband uit te gaan. Tegen het botte gedrag van de politie en de onterechte arrestatie heb ik een klacht ingediend, die ze mij natuurlijk niet in dank hebben afgenomen. Het vervolgens terugpakken van een "lastig" figuur is de politie niet vreemd. Die ervaring hebben velen van ons aan den lijve moeten onder vinden.

Deze drie aanwijzingen geven te denken, ook al, nogmaals, leveren ze niet het bewijs voor de agressieve manier van optreden van de politie tegen mij. In elk geval is duidelijk dat de hele kwestie allang buiten haar proporties is gegroeid. Dat ook al zo bij de inval van de politie destijds in de Rooie Arnhemmer waarbij het Jat-bewust affiesje in beslag werd genomen en ik en vervolgens twee dagen later Mirjam in de sel belandden. Met het proes dat vervolgens twee jaar later gevoerd werd, maakte justitie zich nog belachelijker. Dat het uiteindelijk zo is dat ik uit mijn huis gehaald wordt om, nog altijd voor datzelfde affiesje gevangenisstraf te moeten ondergaan, doet daar nog eens een schepje bovenop.

De situatie wordt voor de toeschouwer (en in hoeverre is de arnhemse bewe-

ging slechts toeschouwer) steeds onbegrijpelijker en lachwekkender. Zelfs op het politiebureau in Doorwerth, waar ik vanaf dinsdag tot vanmorgen in de sel heb gezeten, werd ongelovig op de hele affaire gereageerd.

Krampachtig houden de Arnhemse politie en justitie echter vast aan hun dogmaties streven om hun regels en normen als wet op te leggen aan het opdringend verZ. Met het geweld van politieinval, proes, boete, arrestatie en selstraf proberen ze te smoren wat allang niet meer te smoren valt. Dit proes van verbeten overreageren op axes vanuit de bevolking om te komen tot maatschappelijke omwentelingen, is een proes waaraan ze uiteindelijk zelf ten onder zullen gaan. Het kan lang duren, maar op den duur zullen ze deze konfrontatie toch moeten verliezen.

ED.

Geen fascistien in de raad!!!

Onafhankelijk Onderzoeks Comité in Den Haag

19e demonstratie
29e blokkade

De anti-fascistische strijd gaat door. Het initiatief "Geen fascistien in de raad" heeft plannen gemaakt om op 19 april te gaan demonstreren en op de dag van de installatie van het CP-lid door van Thijn, de 29e april, het stadhuis te blokkeren. Hieronder volgt een verslag van de stand van zaken in de verschillende groepjes die bezig zijn met de demo en de blokkade.

1. Ambtenaren en bedrijven : deze groep heeft de FNV-amsterdam al achter de demonstratie weten te krijgen. Brieven zijn verstuurd naar bonden en kaderleden om de 19^e te demonstreren en op de 29^e te staken, het werk te onderbreken of aan te sluiten bij de blokkade. De houding van de ambtenarenbond ABVA-KABO hangt er van af wat van Thijn nou presies gaat doen op de 29^e, maar er zijn ideeën dat gemeenteambtenaren uit hun kantoren zullen komen, dat het openbaar vervoer gedurende het uur van de installatie bij de haltes blijft staan en dat het personeel van andere diensten met hun gemeentevervoertuigen naar het stadhuis zullen optrekken. Een ander idee betreft de metro tussen de stad en de Bijlmer, waar kondukteurs gratis mensen zullen vervoeren : ophalen in de Bijlmer en afzetten bij halte Nieuwmarkt.

2. DE universiteiten : daar is het nog rustig. Er wordt gewerkt aan pamfletten om studenten op te roepen voor de 19^e en de 29^e.

3. In de blokkadegroep voor 29 April wordt gepraat over pamfletten, spandoeken, affisjes, geluidswagens en dergelijke. Over het karakter van de blokkade is nog geen volledige duidelijkheid ; de discussies zijn nog in volle gang. Het is de bedoeling dat het vooral massaal wordt en dat van

de kant van de demonstranten geen geweldadige houding verwacht wordt. Het is echt de bedoeling de installatie te verhinderen, maar voor de presiese planning is natuurlijk ook nog veel afhankelijk van van Thijn : als-ie niet gaat installeren is er geen blokkade, en als-ie de CP apart installeert zal alleen die verhinderd worden. De blokkadegroep vergadert overigens elke donderdagavond om 8 uur op Haarlemmerdijk 130.

4. De petitiegroep : een eerste versie van de petitie aan de raad om een dringend beroep op van Thijn te doen de CP niet te installeren, is ondertekend door zo'n 65 organisaties. Veel discussie is ontstaan over de passage "onder geen beding mag de installatie plaatsvinden". In een tweede versie is deze passage door toedoen van de CPN geschrapt, en ondertekend door 35 organisaties, waaronder de Politiebond. Uiteindelijk wordt besloten de beide petitieën op te sturen.

5. Geen nieuws van de juridiese groep, die voor van Thijn mogelijkheden uitpluist om niet te installeren.

6. Tenslotte heeft het scholierencomité bekend gemaakt dat ze werken aan een spijbelaxie tijdens de uren van de installatie om mee te kunnen blokkeren.

Een klein berichtje in de krant; "Antilliaan door agent neergeschoten." In de blanke media leidt dit soort berichten niet tot opschudding. Heel anders was dit in de antilliaanse gemeenschap. Zij weten uit eigen ervaring dat dit geen ongelukje was. Te vaak zijn zij met getrokken pistolen uit hun auto gesleurd of op straat bedreigd door agenten. Iedereen heeft wel zoiets meegemaakt of kent uit z'n eigen kringgetje wel zo'n verhaal. Afgelopen zondag was er in het buurthuis in de kockstraat midden tussen de afbraak een protestmanifestatie. Een aantal surinaamse mensen vertelde daar hun ervaringen met de politie. Machteloze woede overvalt je als je deze verhalen hoort. Zo vertelde iemand dat hij een klacht had ingediend tegen z'n rascistische buurman bij de politie. Deze onfris buurman zat echter zelf bij de politie. Het verhaal eindigde er dus mee dat hij zelf werd aangeklaagd.

In navolging van Amsterdam willen we proberen een groep bij elkaar te krijgen die op onverwachte tijden de politiebureau's gaat bezoeken met vragen en klachten. De eerste keer dat dit gaat gebeuren willen we samen laten vallen met de uitkomst van het recherche rapport over de dood van Hans Kok. Het is de bedoeling om dan gezamenlijk, Surinamers, Antillianen, Marokanen en krakers bij de politie opheldering te vragen over dingen die hier in Den Haag gebeuren. Datum en plaats zullen nog bekend worden gemaakt.

Is het hier Oorlog?

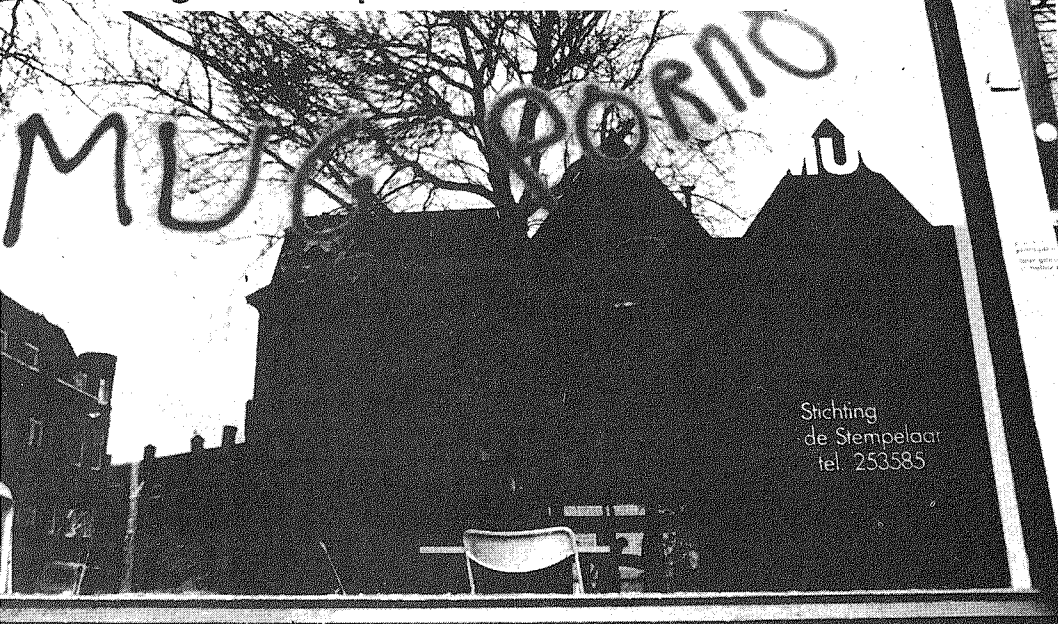
Ook deze zomer wordt er weer een anti-militaristische wandeltocht gehouden als tegenwicht tegen de militaristische propagandatocht bij uitstek : de Nijmeegse 4-daagse.

De anti-militaristische wandeltocht zal voor een gedeelte in Nijmegen zelf worden gelopen samen met de offisjele 4-daagse en voor een deel wordt er een alternatieve route gelopen langs allerlei militaire objekten. Uiteraard komt de hele tocht bol te staan van de anti-militaristische axes.

Mensen uit Delft en omgeving die mee willen lopen kunnen contact opnemen met : Leon 015-560871

KOMP ALLE!!!

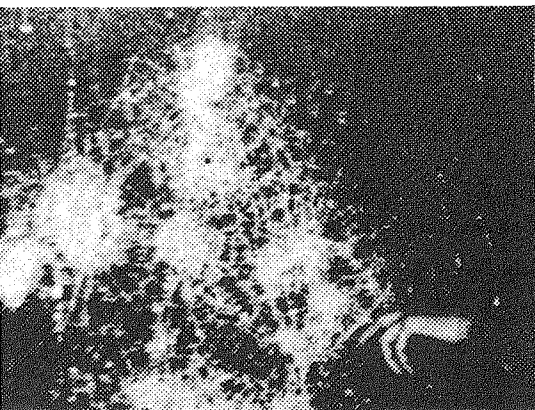
Mug steunt porno

Net als in Den Haag is Mug ook in Rotterdam een blad voor werklozen. Zwaar gesubsidieerd kan het overal gratis neergelegd worden. De inhoud is vaak slecht, artikelen over kraken en vooroordelen worden afgewisseld met interviews met Laman (soosdirecteur) en Gerard Cox. Ook Vic's worden kritiekloos geïnterviewd over hun nieuwe arbeidsplaats, het bekeuren van hun vroegere mede-werklozen.

Om helemaal op een echt blad te lijken neemt Mug ook advertenties op. De afgelopen twee keer van Porno bioscoop Rex. Op een ingezonden brief van een boze lezer werd niet gereageerd.

Wij, werkloze spuitbussen tegen seksisme, hebben daarom de winkelruit van Mug/BVM ondergeklad. Als er volgende keer weer een advertentie van Rex in Mug staat zullen er hardere acties volgen.

Hal 5 ontruimd

Ook in Haarlem is een pand ontruimd. Het direkt naast het station gelegen, in 1983 gekraakte Hal 5 complex, dat in de loop der jaren uitgroeide tot een woon-, werk- en leefruimte voor 25 mensen. Het was een van de laatste vrijplaatsen in Haarlem.

Haarlem voor mensen die op een andere manier willen wonen, werken en leven. De eigenaresse, de gemeente Haarlem spande een kort geding aan, aangezien zij veel liever een overbodige kantoorkolos daar wilde hebben. De rechter besloot natuurlijk tot ontruimen, daar krijgen ze nu eenmaal hun geld voor. Ondanks aangekondigd verzet werd het pand dinsdag zonder slag of stoot ontruimd.

De Pieter gekraakt

Voor het eerst in tijden is er weer eens een groot pand in Rotterdam gekraakt. Aan de van Vollenhovenstraat, een groot kantoorpand. De kraak ging voorspoedig, aanvankelijk wilde de kit de deur nog openbreken, maar toen dit niet lukte kwam een brigadier leegstand constateren. De eigenaar is failliet, dus dat is nog allemaal onduidelijk. Voorlopig is er weer woonruimte voor een flink aantal mensen en iedereen heeft een privé ligbad.

Velperbinnen-singel ontruimd

Dinsdag 8 April diende in Arnhem een proces van sloopbedrijf Klompmaker tegen V&D. Het bekende verhaal, de eigenaar moet leeg opleveren en de krakers moeten vertrekken: de huidenstraatruuk. V&D wil immers aan de Velperbinnensingel een overbodige parkeergarage bouwen. De krakersters werden als derde partij gedaagd. Veel juridies gezeur met de advocaten van alle partijen. Bovendien wethouder Van Meurs Van de PVDA als getuige-deskundige, die uitlegde dat met de PVDA-meerderheid in de raad na de installatie op 29 april de bouw van de parkeergarage op losse schroeven zal komen te staan. Behalve puur juridische touwtrekkerij speelt er nog veel meer mee. De VVD-burgemeester die bang is voor ordeverstoringen en geen zin heeft zich voor een PVDA-kollege te verdedigen. Datzelfde geldt voor de politie, die toegezegd heeft een week voor de raadswisseling geen bijstand meer te verlenen. Aan de andere kant V&D met haar vele tentakels die aan alle kanten de boel manipuleren en heel wat invloed binnen de gemeente heeft. (de sloop- en bouwvergunning hebben ze in ieder geval wel). Maar ook de winkel- en bankbedrijven in de stad zijn verdeeld. De concurrentie van V&D ziet de garage daar niet graag komen en de RABO-bank die ernaast zit al helemaal niet.

Maandag om 10.00 uur was de uitspraak: ontruimen. Maar de burgemeester, politie en justitie durfden met dit ontruimingsvonnis niet te gaan ontruimen; in het vonnis was sprake van een ontruimingstermijn van 10 dagen, maar het was niet duidelijk of dat nu binnen 10 dagen betekende of na 10 dagen. (ja, ja) De rechter was niet meer te bereiken, en de deurwaarder wist het ook al niet. En dat was toch wel erg vervelend, want in het driehoeksoverleg was nu juist besloten zo snel mogelijk te ontruimen: bang voor rellen, groeiende onrust bij de winkeliers en zo. Dus 10 dagen moeten wachten kon niet. Daarom werd besloten om maar op artikel 219 te ontruimen. Volgens dat artikel is de burgemeester bevoegd "alle bevelen te geven in geval van oproerige beweging, samenscholing en dergelijke, dan wel ernstige vrees daarvoor". Dus werd dinsdagavond ontruimd. Over hoe die ontruiming is verlopen hebben we op dit moment nog geen informatie helaas.

Dit is de titel van een boekje over de coöperatieve vereniging 'de Klos'. Geschreven werd het door een aantal leden van de vereniging, die het hebben aangedurfd, een nog al chaotiese periode van drie jaren vechten voor een andere opvatting over werk keurig op een rijtje te zetten en in een historische kon- text te plaatsen.

Naast het opsommen van de ver- schillende wapenfeiten van de leden in hun strijd tegen de burokratie en geborneerde stads- bestuurders worden er korte overzichten geleverd van de lan- delijke en plaatselijke economie, de werkloosheid en de overheids- initiatieven.

In het hele verhaal zijn ook wel de verschillende opvattingen over werk terug te vinden, die binnen de projectgroep leefden, en wordt aangegeven, hoe elders in het land over werkgelegenheid wordt gedacht. Alles bij elkaar genomen laat het zich gemakkelijker lezen, dan er mee televen.

Konklusies worden er in de publi- katie niet getrokken.

Wel wordt er gesuggereerd, dat nu na 4 jaren het projekt zijn be- staansrecht heeft bewezen, maar nog niet heeft gekregen. Het boek- je zelf is het bewijs. En het zou tevens als argument naar het stads- bestuur kunnen dienen, om de erken- ning van het bestaansrecht van de Klos te bewerken.

Want de gemeente wil ook na 4 jaren nog niet afwijken van de door haar gehanteerde categorie "startende bedrijfjes". En daarom verlangt zij van de Klos, dat met ingang van 1 april een huurprijs van f40,- per vierkante meter per jaar wordt be- taald. We hadden voor 2 jaren een prijs van f7,- per vierkante meter bedongen. Maar nú komt de "Gleich- schaltung", een prijs die de ge- meente voor startende bedrijfjes en vrijetijdsinstellingen hanteert.

Het boekje sluit haar overzicht op het moment, dat over deze punten de dikussies opnieuw losbarsten. We missen dus de suggesties en ideeën die hierover bij de Klos-leden heer- sen. En dit is maar goed ook, want het beeld van de realisering van oorspronkelijke ideeën zou minder rooskleurig zijn.

Al dat gemarchandeer over huur- hoogte - zowel binnen de vereni- ging als tussen de Klos en de ge- meente - zou de essentie verloren

kunnen laten gaan van het konflikt, dat de Klos met de gemeente had, heeft en zou moeten blijven hebben: namelijk, het zelfbepalingsrecht voor werklozen om aan een nieuw arbeidsethos te werken. Door over de prijs te praten wordt de poli- tieke lading van het konflikt weg- genomen. Begrijpelijk voor een ge- meentebestuur, bestaande uit rechtse pvda-ers en ewige vvd-ers. Maar voor de Klos ziet het er als een soort zelfverloochening uit, wan- neer ze hieraan mee doet.

Het is jammer, dat er geen konklusies worden getrokken uit 3 jaar werken aan en met een nieuwe ar- beidsethos; een ethos, dat de waar- de van werk niet in geld uitdrukt, maar dat samenwerking, experiment en primaire behoefte centraal stelt. Gesprekken met huidige en voorma- lige leden van de vereniging zouden een licht kunnen werpen op het om- gaan met nieuwe waarden en ander- soortige verplichtingen naar el- kaar toe. Hoe de 'klanten' hierop reageren en welke gevolgen dit heeft op 'de markt'.

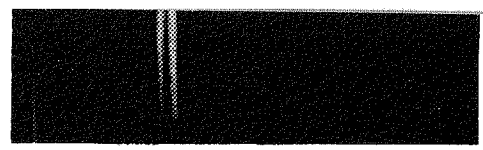
Over verwachtingen en teleurstel- lingen zou er gesproken moeten wor- den, om de mensen achter de mooie facade te laten zien, om niet bij de mooi ogende produkten te blij- ven hangen, als zouden die uitein- delijk het sukses van de Klos moe- ten bepalen. Zeker zo belangrijk is de wijze, waarop de produkten ont- wikkeld en gemaakt worden.

Want tenslotte kan je je ook op een klassieke werkplek waar maken en je zelf bewijzen. Voor de Klos geldt, dat naast de zelfrealisering ook de realisering van een andere opvat- ting over arbeid centraal staat.

En dit laatste wordt niet gemeten aan de verkoopbaarheid van de pro- dukten en nog minder aan de konkur- rentievaardigheid van het projekt. Het beantwoorden aan de eisen van de overheid kan alleen maar een stap in de foute richting zijn; het aangaan van konsessies mag uitsluitend een taktiese stap zijn, die de strategie niet beïnvloedt.

Zondag, 20 april houdt de Klos een open dag en wordt het boekje offi- cieel gepresenteerd.

Vanaf 11 uur is iedereen welkom, om in diskussie te gaan met de leden over de aanpak van de Klos. Want de produkten en de inrichting zijn er al, de voorstellingen en ideeën echter roepen om intensie- ve diskussie.

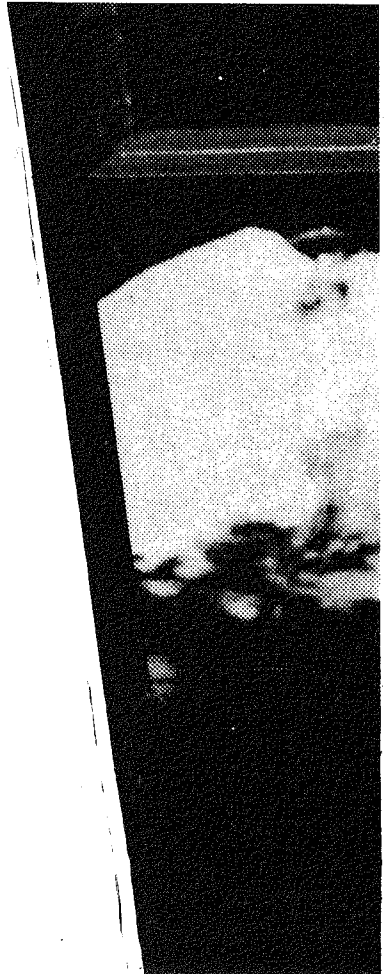
Blokkade 5 mei Woensdrecht!!

Op 5 mei aanstaande zal het Bonk- samenwerkingsverband massale acties organiseren rond de vliegbasis van Woensdrecht, in de vorm van blokkades. Zoals bekend vindt er al maande- lijks een blokkade plaats van de hoofd- poort, op de eerste maandag van de maand. 5 Mei valt ook op een maandag De dag staat bovendien in het teken van de bevrijding, van het einde van de tweede wereldoorlog.

De blokkade-acties hebben een drie- delig doel. Ten eerste duidelijk ma- ken wat we verstaan onder het onmo- gelijk maken van het 1 november- be- sluit. Ten tweede oefenen, vooruitlo- pend op de transportblokkades die la- ter gehouden zullen moeten worden. En ten derde: het aanmoedigen van di- rect verzet dat hopelijk ook binnen be- drijven op gang gaat komen.

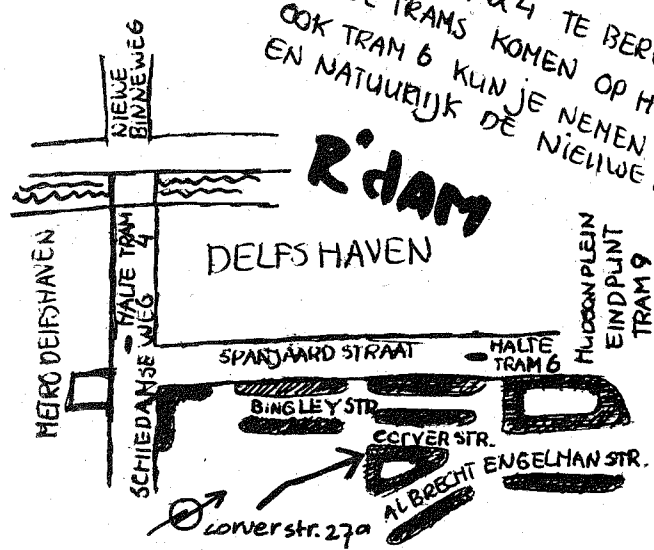
Vorbereidings vergadering Regio Den Haag

29 April wordt op de Beeklaan 266 een informatie-avond gehouden over de blokkade op 5 mei bij de basis. Het is de bedoeling om op die avond het vervoer te regelen en de blokkade door te spreken.

AGENDA

HET KRAAKKAFEË IS
 MET TRAM 9 & 4 TE BEREIKEN
 BEIDE TRAMS KOMEN OP HET GS R'DAM
 OOK TRAM 6 KUN JE NEMEN
 EN NATUURLIJK DE NIEUWE METRO

* Leiden

Kijkhuis

- 21-4 Jaar van de Stille Zon (Zanus-si), 20+22. 15 uur
- 22-4 C'eravamo Tanto Amati (Scola) 20+22. 15 uur
- 23-4 Les Nuits de la Pleine Lune (Rohmer) 20+22. 15 uur
- 24-4 t/m 27-4 La Dolce Vita (Fellini) 20. 00 uur
- 27-4 De Witte van Sichem (De Hert) 14. 30 uur (v. a. 10 jr.)
- 28-4 The World According to Garp (Hill) 19. 30+22. 15 uur
- 29-4 Die Zauberflöte (Bergman) 19. 30+22. 15 uur
- 30-4 Brutti Sporchi e Cattivi (Scola) 20+22. 15 uur

T/m 23-4 Almacita di Desolato (De Rooy: De Palm) 19. 30+21. 45 uur

24-4 t/m 30-4 When Father was away on Business (Kusturica) 19. 30/21. 45

LAK-Cinema

- 22 april
- 20. 00 uur La Dolce Vita (Fellini)
- 29 april
- 20. 00 uur Desperately Seeking Susan (Seidelman)
- 22. 00 uur Repo-man (Cox)
- 6 mei
- 20. 00 uur Betrayal (Jones)
- 22. 00 uur The Hit (Frears)

LAK-Theater & Muziek

- 24-4 t/m 26-4 Futurisme 20. 30 uur
- 26-4 Hot House Leerorkest: Huub + Maatjes 21. 00 uur
- 27-4 Teneeter: "Van de houthakker en de halve kalkoen" (v. a. 6 jr.) 15u.
- 1-5 Toneelgroep Labbarda: "De Gebeurtenis" 20. 30 uur
- 2-5/3-5 Stg. Speve: "Paardeveren" 20. 30 uur
- 4-5 La Terrazza: "De EEnling" (8-12 jr.) 15. 00 uur

LVC-Muziek

- 19-4 Black Roots
- 24-4 Rythm & Blues Session
- 25-4 Swingavond
- Zolderkafée: Prins Willem Alexanderband
- 26-4 Africa Soli
- 2-5/3-5 LVC Dicht (gesloten)

LVC-Film

- 19-4/20-4 Istanbul (Didden)
- 23-4 De Jeugd van Iwan (Tarkowski)
- 24-4 t/m 27-4 Kindergarten (Jev-toesjenko)

ADRESSEN

Leiden: Kijkhuis: vrouwenkerksteeg 10. LVC: Breesstraat 66. Lak: Cleveringaplaats 1 (universiteit)
Den Haag: 3e wereldcentrum: prinsengracht 38. Filmhuis: Denneweg 56.
Korzo: prinsenstr. Paard: prinsengracht 12.
Rotterdam: kraakkafée: corverstr. 27a. Jazzbunker: boompjeskade 11.
Delft: Eland: burgwal 45. Filmhuis: kromstraat 27.

* DELFT

De eland

- wo 23 & vr 25 dixo 22. 00 uur
- za 26 de div 23. 00 uur
- wo 30 meidag
- do 1 mei internationale dag vd arbeid 22. 00 uur
- vr 2 mei to have and have not (film) 23. 00 uur
- za 3 mei tribu (afr. muziek) 23uur
- wo 7 mei roots 22. 00 uur
- do 8 mei Erik Lindner (dichter) 22. 00 uur
- vr 9 mei executive slacks (usa) & fasten boolbis 22. 00 uur

Filmhuis

- do 1 mei Naughty boys (de Kuyper) Mathilde (Poppe) 20. 00u
- vr 2 t/m wo 7 Morgen in Alabama (Kückelmann) 20. 00 uur
- & La historia official (puenzo) 22. 00 uur
- do 8 mei mysterious marvels (gouwe ouwe van de gebr. Lumière, Edison, Méliès) & saxofon door André Goudbeek 20. 00 uur
- yr 9 t/m wo 14 Le depart Skolimowski) 20. 00 uur
- & Last tango in Paris (Bertolucci) 22. 00 uur

* WOENSDRECHT

- 5 mei - BONK-blokkade
- 17 mei - demo van vredesplatforms

* DEMO in Amsterdam op 10 mei (dag van solidariteit met Salvadoriaanse vrouwen) 15. 00 uur van beursplein naar amerikaanse konsulaat

* Woensdrecht 5 mei blokkade (zie elders in dit nummer)

* Maastricht 30 april 14 /1 uur dag ter gelegenheid van spanje & anarchisme 1936-1986 kultuur, sprekersters, film&video (hoogbrugstr 42, Wijk-Maastricht)

* ANTI C. P. DEMOOS

19 april - Amsterdam demonstratie - begint 15. 00 uur

MUSEUMPLEIN

29 april - blokkade bij het Amsterdamse gemeentehuis

* Rotterdam

Jazzbunker

- vr 25 april paracelsus syndroom
- za 26 april god knows the absence
- vr 2 mei sessie
- za 3 mei ahhh feel like acid

FEESTELIJKE opening van het kraakkafée op vr 25 april om 4uur door Neelie Smit-Kroes. verder open op vrijdag-, zondag- en maandag avond

* DEN Haag

Paard

- wo 23 april Tex & the horseheads 23. 00 uur
- do 24 april dizkuzz over stadsontwikkeling (!) mmv architecten, gemeente & axigroep de ooievaar. artistieke bijdragen van o. a Adriaan Bontebal, Rik van Boekel
- vr 25 april half man half biscuit (Liverpool) 23. 00 uur
- za 26 april Quarterdeck (Ierland) 23. 00uur
- wo 30 april membranes (GB) 23u

vr 2 mei Stagnancy in trade (haagse positieve songs) & rub-a-dub (haagse reggae) 22. 30uur

do 1 mei marx brothers films 21. 30 uur

za 3 mei the nits 23. 00uur

KORZO

vr 25 april strijd (tejater van Don Dijke en Len Reinhard) 21. 00 uur

derde wereld centrum

vr 25 april Latijnsamerikaans eten & salvadoriaanse muziek /dans (voor eten opgeven uiterlijk 23 april tel 456154)

zo 27 film over El Salvador: la decision de vencer

Haags Filmhuis

Interkulturele za 26& zo 27 april van 16-22 uur films uit middeelands zeegebied

de nato-opperbevelhebber die de aanval op lybië plande) - aan te vallen heeft de raf in 1971 als volgt beschreven: "wij maken niet zomaar gebruik van onze wapens. de smeris, die zich in de tegenstrijdige positie bevindt van 'kleine man' enerzijds en anderzijds uitvoerend ambtenaartje van het monopoliekapitaal, bevindt zich niet in een dwangsituatie door bevelen. wij schieten, als op ons geschoten wordt. de smeris die ons laat lopen, laten wij ook lopen." deze verhoudingen zijn voor de huidige raf niet meer aktueel: "voor ons zijn de vs-soldaten in de brd niet dader en slachtoffer tegelijkertijd"-alleen nog daders dus.

HONDEN

wij denken dat de raf in 1971 de reële existentie van een bevelsontvanger in de brd omvatend en algemeen geldend heeft beschreven, en het is niet te begrijpen, waarom de raf in 1983 deze tegenstrijdigheid alleen op de dadersfunctie reduceert.

konsekwenties van de pimental-aktie voor de verklaarbaarheid van revolutionaire aanslagen

uit deze fout in de theorie ontstaan dwangmatig praktische konsekwenties. omdat eenvoudige bevelsontvangers niet meer als onderdeel van het volk worden gezien (zoals de guerilla in el salvador dat o.a. doet)

vervagen de verschillen tussen volk en heersenden - daarom is het soms ook niet meer mogelijk zonder meer de grens te trekken tussen fascistiese & revolutionair bedoelde aanslagen, bijv. de bomaanslagen van hepp & rexel. het doden van pimental was weliswaar takties gefundeerd in tegenstelling tot de bomaanslagen van hepp & rexel, maar dit soort achtergrondinformatie mag niet als argument voor de juistheid van deze handeling gebruikt worden: juist daardoor is duidelijk dat de aktie zichzelf niet verklaart.

hierdoor wordt het de geheime diensten makkelijker gemaakt, militante akties van mensen ongelooftwaardig te maken ('terreur tegen de kleine man'), aan de andere kant maakt het hen makkelijker eigen akties aan bijv. de raf (of nu in londen aan de ira - zonder dat er autentieke verklaringen waren afgegeven) toe te schrijven.

dat geldt in het bezonder voor de aanslag in de disko. hier probeert de staatsschutz zo een fout uit te buiten door als doelwit, zonder onderscheid, gewone vs-soldaten te noemen op dat nivo kan men nog niet herkennen, dat het geen raf-aanslag was. het verschil met de pimental-aktie zou alleen maar kwantitatief zijn. de fascistiese kwaliteit is pas duidelijk omdat het een algemeen

toegankelijke plek was. dwz., de 'staatsschutz'-propaganda, "terrorisme bedreigt iedereen", kan makkelijker het bewustzijn van de massa's manipuleren dan het uit de voorwaarden van het gewapend revolutionair verzet ontstaat... wij, die onszelf als deel van revolutionair links zien - hoewel wij een ander nivo van militantie dan de raf als de juiste zien op grond van onze

politieke analyse en het inschatten van onze mogelijkheden - zien onszelf desondanks aan de kant van de raf in de strijd tegen de zwijnen. wij kunnen nu in de metropolen vanwege gebrek aan een revolutionaire situatie niet de machtsvraag stellen, maar het gaat er nog steeds om te laten zien, wie de vijand is & dat

hij ook met militante middelen moet worden aangevallen. de 'strijd om de hoofden' vraagt daarom de uiterst mogelijke duidelijkheid van akties, en iedere fout van een linkse militante groepering steunt de onzekerheid van de massa's ten opzichte van alle revolutionaire standpunten & akties. om dat te voorkomen moet de fout, die gemaakt was met het doden van pimental, worden erkend en als konsekwentie daarvan eenduidelijke differentiering tussen gewone bevelsontvangers en opdrachtgevers gemaakt worden, zoals de raf dat

in 1971 al deed.

"het beslissende is, dat men weet te leren door de strijd, voor de strijd. uit de overwinningen maar meer nog uit de fouten, de flipps, de nederlagen." (holger meins, 1974)

de imperialistische agressie tegen lybië

dinsdagnacht, 15/04/86 bombardeerden vs-aanvalsjagers de lybische steden tripoli en benghazi. er worden niet militaire stellingen geraakt, maar hoofdzakelijk woonwijken. er vielen meerdere honderden gewonden & tientallen doden onder de burgerbevolking. als voorwendsel voor de bombardementen gebruikten de vs de aanslag op de berlijnse disko 'la belle'. de vs stelden lybië ervoor verantwoordelijk, hoewel daarvoor tot nu toe geen aanwijzingen voor bestaan. woensdag werden ook weer woonwijken, scholen, ziekenhuizen in andere steden van lybië door de vs gebombardeerd.

de militaire aanval op lybië is niet, zoals gezegd werd, een vergeldingsaktie van de vs als reactie op de aanslag in westberlijn, maar een langdurig voorbereid onderdeel van imperialistische machtspolitiek in het gebied van de middellandse zee.

na de machtsovername door de 'unie van de vrije officieren' onder leiding van muammar al gaddhafi in september 1969 hebben zich in lybië geweldige politieke en sociaal-ekonomische veranderingen voltrokken. het sluiten van de britse en Amerikaanse militaire bases (de us-basis 'wheelus' met 10000 man werd toen van het ene op het andere uur ontruimd), diende de vestiging van de onafhankelijkheid van het land. buitenlandse banken, multi's en oliemaatschappijen (de vs-koncerns domineer-

den met een aandeel van 87,5%) werden staats eigendom. om op lange termijn onafhankelijk te blijven van importen werd de industriële & de agrarische sektor uitgebouwd, het gezondheids- en onderwijssysteem uitgebreid: opleiding, ziekenverzorging en ziekenhuisbehandeling zijn voor iedereen gratis.

de nieuwe regering verhoogde de lonen van de arbeiders direct met 100%. vandaag heeft iedere lybische familie een gegarandeerd minimuminkomen van f2750. daarmee hoort lybië tot de 10 rijkste landen ter wereld. in tegenstelling tot andere islamitische landen kon het streven naar de gelijkstelling van de vrouwen in de maatschappij worden versneld.

het vs-imperialisme doelt op een verbetering van de uitbuitingsvoorwaarden in de 3e wereld. deze voorwaarden werden door het ontstaan van meer progressieve regimens in de jaren 70 geremd: aan de ene kant door het nationaliseren van buitenslands kapitaal, aan de andere kant door hun uitstraling op de onderdrukte klasse in de reaktioneaire buurlanden, 'destabilisatie' genoemd. op zijn laatst sinds reagens ambtsaanvaarding is het doel, deze zich bevrijdende landen te annexeren. dat gaat via het financieren van kontraterreurgroepen zoals in mozambique, angola, nicaragua, en nu ook via een hoger eskalationivo door het direkt inzetten van vs-luchtmachtstroepen tegen lybië (en grenada).

noord-afrika is, vooral voor de Europese staten, arbeidsreservoir, groenteplantage en olieveld. door de nationalisatie van de olievelden in lybië in 1969, de hogeprijs-politiek van de opec en het steunen van socia-

listiese bevrijdingsbewegingen overal ter wereld (palestijnen, polisario) werd lybië een storende faktor bij het doordrukken van ekonomische belangen in noord- en centraal-afrika. de vs hebben in egypte een lybische regering in ballingschap opgezet, en door de cia verschillende scenario's laten onderwerpen om gaddhafi af te zetten.

al in 69 waren er plannen voor een vs-invasie in lybië. het eerste ernstige incident was in 1981. tijdens een provokatieve vs-maneuvre in lybische territoriale wateren werden 2 lybische verkenningsvliegtuigen neergeschoten. begin 86 eskaleerden de vs de konfrontatie opnieuw door te dreigen met militaire aanvallen en het uitroepen van een ekonomische en verkeersboycot tegen lybië, onder het mom dat lybië verantwoordelijk was voor de aanslagen op de luchthavens van rome en wenen, december 85. Amerikaanse interne tegenstellingen, maar vooral ook het ontbreken van steun van de natolanden verhinderden in eerste instantie de militaire aanval. deze agressieve maatregelen van de vs werden gesteund door een perskampagne waarin gaddhafi's lybië als centrum van het zgn. 'staatsterrorisme' werd voorgesteld.

de diplomatiek goed voorbereide militaire aktie werd noodzakelijk, nadat de andere natostaten op grond van hun afwijkende belangen niet akkoord gingen met de vs-plannen van gemeenschappelijk optreden op ekonomisch en politiek nivo. daarmee schiepen de vs duidelijke militaire feiten en dwongen de andere natolanden tot loyaliteit. de daarmee nagestreefde prijsreducering van afrikaanse grondstoffen en arbeidskrachten verhogen de winsten voor het transnationale kapitaal.

dat het hierbij gaat om een diplomatieke zet wordt duidelijk uit de uitingen van de Europese natobondgenoten na het Eps-beeraad (Europese politieke samenwerking) in Den Haag vorige week, waar de Britse minister van buitenlandse zaken, Howe, een dubieuze rol heeft gespeeld en uit de daarna, maandag 21/04/86, gemeenschappelijk door de EG-lidstaten uitgegeven verklaring over strafmaatregelen tegen Lybië. In de gelijkgeschakelde burgerlijke pers wordt alles gedaan om de massa's vooral in de industriestaten tegen Lybië en rechtvaardige bevrijdingsbewegingen te manipuleren. Klakkeloos worden verklaringen van korrupte politici uit de zgn. 1e wereld landen als feiten verkocht!

omdat wij klassenstrijd internationaal zien, veroorzaakt deze begunstiging van ^{het} kapitaal een verslechtering van onze strijdvoorwaarden hier in de metropolen. Een goed voorbeeld van hun tactiek is de verplaatsing van o.a. textielfabrieken naar het Lybische buurland Tunesië.

de van begin af aan op een militaire eskalatie aansturende en langdurig voorbereide propaganda tegen Lybië loopt parallel met de toenemende interne & externe militarisering van de industrielanden. De oorlog tegen Lybië wordt nu gebruikt om tegen ieder verzet in het eigen land scherper op te treden. Door middel van het angstopwekken voor het 'internationale terrorisme' proberen ze de bevolking te disciplineren, hen aan noodtoestanden te wennen en op te zetten tegen buitenlanders en verzet.

hun uitgebreidere veiligheidsmaatregelen tegen de door hen gepropageerde export van het terrorisme vanuit Lybië gebruiken ze, om onze buitenlandse vrienden te diskrimineren/kriminaliseren en politieke vluchtelingen te deporteren. Mensen met een andere huidskleur worden aan de grenzen en op stations gedwongen de treinen te verlaten (in West-Berlijn zelfs de metro), worden gecontroleerd en urenlang vastgehouden. Daarmee zal de 'noodtoestand' getest worden. Zo zijn de West-Berlijnse smerissen nu geplaatst onder

geallieerd kommando en gewapende soldaten van het VS-leger patrouilleren in de stad.

hoe gemakkelijk de imperialisten hun konsept ter eliminatie van Lybië door kunnen voeren, hangt mede af van de vastbeslotenheid van het verzet in West-Europese landen. Als directe reactie op de VS-agressie vonden al vanaf die dinsdagavond in vele steden demo's plaats. In West-Berlijn waren meer dan 10 duizend mensen op de been. Er waren acties van vele honderden mensen in metrostations tegen controles van buitenlanders, waarbij velen werden gearresteerd en in elkaar gemept. In Athene waren er meer dan honderdduizend mensen bij een anti-Amerikaanse demo en er wordt nog steeds in vele andere Europese steden gedemonstreerd.

ALLE MENSEN ZIJN BUITENLANDERS,
BIJNA OVERAL!

DE AANVAL OP LYBIE RICHT ZICH
TEGEN IEDEREEN, DIE VERZET
PLEEGT TEGEN HET VS-IMPERIALISME!

KÄMPFT, FREUNDE!!

HASTA LA VICTORIA SIEMPRE!!!

FRONT?

Hiermee wil ik reageren op het artikel in Zwarte nr. 51 onder de kop "R. A. F. Freunde Tagen". Dit handelde over het Internationale Anti-imperialistische Congres in Frankfurt, en van daaruit over groepen die vanuit de marxistische ideologie een gewapende strijd voeren in West-Europa.

CONGRES.

Ondanks politie-intimidatie en een kleine pers-hetze werd het congres hierdoor niet wezenlijk belemmerd. Naast de Bullen was nl. de organisatie van het congres zelf, en dus het congres zelf het voornaamste onderwerp van gesprek.

Als bezoeker (ik zeg per sé niet "deelnemer") van het congres heb ik één en ander aan den lijve zelf ondervonden.

Om te beginnen werd elke bezoeker gecontroleerd en gefouilleerd (door de organisatie zelf, wel te verstaan). Om ons te beschermen tegen provocateurs, stille, en fascistische argumenten houdt echter geen steek.

Het congres was openbaar, er was openlijk publiciteit aan voorafgegaan en zodoende hadden de staatsveiligheidsdiensten ruimschoots, tijd en gelegenheid om hun maatregelen te treffen, in en rond het gebouw. (. . .). Veel mensen kwamen langs de ramen binnen, omdat zij het verdomden aan politiemethoden blootgesteld te worden. Inbeslag genomen werden .o.a. sleutelbossen, nagelknippertjes, zakmesjes, en natuurlijk alle slag- en steekwapens!

Ook gingen men drifig in de weer met metaaldetectoren, wettig aanstekers uitgetest (vlammenwerpers), pakje shag doorzocht (drugs en agenda's doorgebladerd (B. V. D. lidmaatschap). Op de 1^e congresavond werden wij nogmaals sterk geconfronteerd met het organisatorische optreden. De politie begon aan een grootscheepse omsingelactie, waarna de organisatie gelastte dat 'alle ausländische genossen' het gebouw te verlaten. Zij zouden extra gevaar lopen. Misschien juist, maar weer besliste de organisatie wat goed was voor anderen. Van het gebouw wegwandelend, niet te snel en niet te langzaam, passeerden ons tientallen politiewagens; volgepropte bussen en enkele panzer-waterwerpers. De toegangswegen waren afgesloten, maar te voet konden we zonder problemen enkele politieverperringen passeren. Het politiecordoon werd na enkele uren opgegeven, zonder dat tot bestorming overgegaan was. De rechtbank verklaarde dat het congres doorgang kon vinden, omdat er geen werving voor een terroristische beweging zou plaats vinden. Het had ook anders kunnen lopen. Het verwijt aan de organisatie is dat zij door hun autoritair optreden de mensen verhinderden hun eigen verantwoordelijkheden te nemen. Blijven of niet blijven. De rest van de congresdagen verstraken ook in onderling gekrakeel.

Een groep niet-Duitsers begon een eigenwerkgroep omdat zij de discussie in het Duits niet konden volgen. Ook al vanwege het abstracte karakter van de tot dusver gevoerde discussie, bespraken zij meer praktische omstandigheden in de verschillende landen.

De meest beschamende toestanden ontstonden echter toen de organisatie een pamflet van een Turkse groep verbood. Hierin werd een Koerdiese verzetsgroep beschuldigd van het aan de politie verraden van leden van de Turkse groep.

Het is duidelijk dat tussen deze groepen een diepliggend conflict heerst. Wie een klein beetje van Turkse verhoudingen afweet begrijpt dat zo iets erg heftige vormen aan kan nemen. Hier partij in kiezen (als je dat al wilt) is niet eenvoudig. Het verbod van het pamflet werd terecht aangevochten. Laat iedereen zijn mening vormen. Nu werd het probleem echter besproken in het plenum (voltallige congresvergadering) waar de Turken zich mochten (moesten) verdedigen. Nu bewees de tassen controle toch nog zijn nut. De gemoearden tussen voor- en tegenstanders van 'verbanning' van de Turkse groep raakte dusdanig verhit dat een handgemeen slechts net vermeden kon worden. De Turkse kwamen er niet aan te pas, zij moesten onder het gescaanderd RAUS, raus, raus, de zaal verlaten. . .

Bijna waande ik me op het partijcongres van de N. P. D. Nationale Partei Deutschlands. Dit was echt heel erg.

De laatste dag verstreek met protesten tegen de fouillering. Een groep mensen uit vooral Duitsland (oa. Startbahn - West groep) weigerde zich pertinent te laten fouilleren en verweet de organisatie autoritair handelen.

s'Avonds werd het congres wat overhaast afgebroken omdat de politie weer onderweg zou zijn.

Het laatste dat ik hoorde was dat 2 mensen van de organisatie aangeklaagd werden wegens ondersteuning van of werving voor een terroristische vereniging.

Het feit dat het congres op het laatste moment nog wél door kon gaan (door een gerechtelijke uitspraak) ligt mi. aan 2 dingen:

---De vrees voor ernstige ordeverstoringen in Frankfurt en andere Duitse steden, als het tot verbod zou komen.

---Het grote belang dat de veiligheidsdiensten hechtten aan het doorgaan van het congres.

Van een Anti-Imperialistisch Front is geen sprake, eerder een versplintering, zoals overal waar links zich beweegt.

REVOLUTIE ? MARX ?

Tot een gemeenschappelijk front te komen, wat is daar voor nodig? Front impliceert een samenwerking van allen die zich op één of andere manier verzetten tegen dit systeem. Van vredesgroepen en burgerlijke ongehoorzaamheid tot gewapend verzet. Ieder op zijn eigen manier en met eigen middelen, doch met een globaal gelijke politieke doelstelling. Hiervoor is erkenning nodig van het principe van pluriformiteit, dwz dat veel verschillende opvattingen naast elkaar moeten kunnen bestaan en zelfs samen moeten werken. Pluriformiteit in middelen en zelfs pluriformiteit in doelstellingen. Deze voorwaarden bestaan niet. Degene die de vorming van een front voorstaan, of in ieder geval actieve solidariteit voor hun akties vragen, zijn de revolutionair-marxi-

stiese groepen zoals R. A. F. en C. C. C. Volgens hen is het ontstaan van de guerilla een historische ontwikkeling, een nieuwe fase in de klasstrijd met nieuwe perspectieven. Inderdaad is het een onontkoombaar gebleken historische ontwikkeling, maar dan vooral vanuit de marxistische traditie. De middelen zijn vernieuwd, de ideologie is dezelfde gebleven. Wanneer zij voortbouwen op de historie van de revoluties van 1871 (Parijse Comunn) en 1917, dan wil ik dat ook wel doen:

Zie de geschiedenis van de Sovjets tijdens de Russische revolutie, Kronstadt, de vernietiging van de Oekraïense revolutie (Machno). De marxistische ideologie blijft er niet definitief een die alleen kan bestaan in volledige dominantie over anderen. Dictatuur van de dogma's. De oproepen voor een gemeenschappelijk front (door de revolutionair-marxisten) gelden dan ook alleen voor zover men zich neerlegt bij hun 'strategie' van de gewapende strijd 'd.w.z. onder hun leiding'. Kan de ontwikkeling van de georganiseerde guerilla nog als een verbreding van het (al bestaande) verzet gezien worden, zij willen, zo lijkt het, het verzet tot die dimensie versmallen.

Zij zien (net als Marx 100 jaar geleden) in de huidige crisis van de kapitalistische landen de voorbode van de totale ineenstorting van het systeem. Marx leerde ook dat het kapitalistische systeem deze crisis nodig heeft. De huidige 'crisis' is in werkelijkheid een 'herstructurering van Kapitaal en Arbeid', geleid door de machtscentra zelf.

Het systeem wordt alleen maar sterker. Van ineenstorting is geen sprake. Dat het 'strategies alternatief' van de revolutionair Marx weinig praktische of propagandistische (positieve) resultaten heeft opgeleverd, ligt niet alleen aan de ontelbaar grotere militaire macht van de NATO, maar ook aan de opstelling van de revolutionair-marxisten zelf, door zich voortdurend te distanceren en te isoleren van 'andere takken' van het

verzet. De C. C. C. b.v gaan bij de door hun voorgehouden opbouw van 'een strijdende organisatie van proletariërs' uit van een opbouw 'volgens strikt marxistische-leninistische beginselen'. Samenwerking wordt dan moeilijk. Zij verklaarden dat 'de betogingen in '79-'81 en '83 ... hebben aangetoond dat er NEE gezegd werd tegen de opstelling van Amerikaanse raketten in Europa, en NEE tegen de imperialistische oorlog in België. In '85 pleegden zij op de vooravond van een dergelijke betoging, een symbolische aanslag op de auto van een voorman van de belgische vredesbeweging, om de kollaboratie van die beweging met de heersende klassen aan te vallen.

Waarom dit inplaats van (nog) een eigen axie tegen de raketten ter ondersteuning van de toch gemeenschappelijke eisen ?

Op die manier houden ze hun axes zorgvuldig in een vacuum, waarin ze alleen afhankelijk zijn van de 'marxistisch-leninistische beginselen' en de 'Praxis van de revolutionaire strijd'. En niet van het proletariaat en de onderdrukten, waar ze voor opkomen. Als we praten over mensen die streven naar vrijheid, en niet naar dictatuur (van de partij), dan is samenwerking met marxisten opportunistische politiek. Neem maar een kijkje in zogenoemde Marxistische historie en volg de rode lijn langs Bakoenin, Trotski, Machno, Spanje, Hongarije, Tsjechoslowakije, enz, enz, enz, enz,

Marja Testa.

BERKELEY COPS RIOT! 129 Students Injured

Inleiding:

In de USA zijn al heel lang veel protesten tegen het apartheidssysteem in Zuid-Afrika. Op veel universiteiten wordt geprotesteerd tegen de investeringen die de universiteiten hebben lopen in Zuid-Afrika. Studenten en docenten protesteren samen. Op de universiteiten van New Haven (Connecticut), Spelman College in Atlanta, de harvard universiteit en vele anderen, worden "shantytowns" opgericht, hier worden krotten nabgebouwd waar de zwarten in bijvoorbeeld Soweto dagelijks moeten wonen. Het universiteitsbestuur reageert zeer hard op deze akties, getuige het volgende verhaal uit Ekomeedia New York en dat verhaal is beslist geen uitzondering.

Berkeley, California

Na herhaaldelijke botsingen met de autoriteiten en de politie eerder in de week, kwamen studenten van de universiteit masaal bijeen op 4 april om 4 uur s'ochtends en richtten op de campus een 'shantytown' met barrikades uit solidariteit met de zwarten in Zuid-Afrika, deze 'shantytowns' zijn een symbool voor de ellende van de zwarten in zuidelijk Afrika. Een tijdelijk verbod om op de campus te komen werd gebruikt om de aktie tegen apartheid alsnog te stoppen, maar de studenten twijfelden er sterk aan of deze maatregel legaal was. De kit natuurlijk niet zij waren hierdoor in een opperbest humeur: zij kregen een legale vechtpartij. De politie begon alle mogelijke uitgangen van de campus hermetisch af te sluiten. Hierna maakten ze aanstalten om de pers uit het gebied te verdrijven, zodat hun aktie ongestoord kon plaats vinden en daarna vergeten zou worden. Toen dit gebeurde, brak er een handgemeen uit en twee fotografen werden inelkaar geslagen en hun camera's idem dito. De politie zei dat iedereen achter de barrikades moest oprotten en dat ze anders gearresteerd zouden worden. Veel studenten verlieten hierop de barrikades, maar bleven

nabij het strijdtoneel. De kit arresteerde daarop de mensen die zich buiten de barrikades bevonden. De 1e arrestant was de raadsman van de universiteit. De aktievoerders/sters begonnen met het bekogelen van de kit, de kit formeerde een linie en voerde een charge uit. Veel mensen raakten gewond, een persoon werd bewusteloos geslagen. Na een groot aantal arrestaties richtte de kit al hun aandacht op de mensen achter de barrikades. De mensen daar maakten vier rijen en haakte in. De kit trok over de barrikades met gasmaskers op (er werd edoch geen gas gebruikt) en begon er op in te hakken. Ook hier raakte veel mensen ernstig gewond in het gevecht dat hierop volgde. De bussen die vol zaten met arrestanten werden aangevallen met flessen en stenen. De mensen volgden de bussen en de kit door de hele campus met achterlating van een duidelijk spoor van vernielingen als een teken van frustratie en kwaadheid. De achtervolging ging door tot in de straten van Berkeley, waar veel mensen in werden gesloten, in elkaar werden geslagen en daarna gearresteerd. De studenten hadden gehoopt dat ze de kit tot acht uur s'ochtends konden

tegen houden, wanneer meer mensen naar de campus zouden komen, maar de politie slaagde er in om iedereen uit elkaar te slaan voor zeven uur. Tussen de arrestanten zaten ook twee Ithacans (indianen) die op de universiteit en daarbuiten zeer bekend en geliefd waren. Berichten vertellen dat ze het goed maken. 's Middags om 12 uur was er een zeer grote manifestatie in Berkeley naar aanleiding van deze aktie.

Nieuws van een ander: 89 mensen werden donderdag gearresteerd en 129 raakten er gewond, toen zeven politie eenheden de campus overvielen. 29 kisten raakten gewond bij een aanval op een groep mensen, die vredig op de weg zaten om de politie tegen te houden bij het betreden van de campus. De kit kwam net uit de bussen of ze begonnen al meteen op de menigte in te hakken. De mensen waren hier wel op voorbereid en begonnen terug te vechten. Ze gooiden wat ze voor de voeten kwam naar de kit, zelfs de USA-TODAY krantenboxen vlogen die kant op. 109 mensen kregen een campusverbod opgelegd (banningorder) en een persoon wordt nog vastgehouden op verdenking van vijf verschillende, zeer ernstige beschuldigingen en heeft een borgtocht van 29.000 dollar. Het nieuws van deze aktie stond op de voorpagina van kranten in Zuid-Afrika. "Nelson Mandela heeft het gelezen en dat geeft een goed gevoel" zei de correspondent.

De maandag daarop kwamen de studenten weer bij een op de campus om de campusverboden openlijk te verbranden en om de 'shantytown' weer op te bouwen, ook al heeft de president van de universiteit Hyman gezegd, dat hij de hulp in zou roepen van de National Guard. Er is veel solidariteit voor deze aktie en vele docenten hebben hun lessen voor die maandag afgezegd. Hier houd de berichtgeving op, maar na de politieaktie van de donderdag ervoor is het niet moeilijk te raden wat er gebeurt moet zijn op die maandag. Het artikel eindigt met: Good work Berkeley, a riot is worth a thousand words.

WASHINGTON.

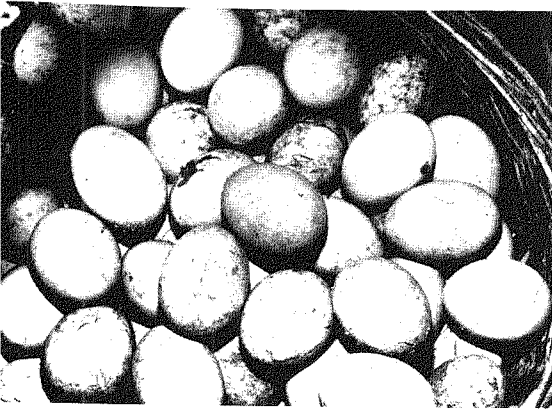

The cartoonist is a contributor to The Village Voice.

GEBOORTE ADVERTENTIE

Kraak-tegengas-vic spreekuur

Tot onze vreugde is enkele weken geleden het idee geboren om een gezamenlijk spreekuur te gaan houden. Vrijdag 28 maart was het gezamenlijke spreekuur voor het eerst te bezoeken. Het spreekuur is van Tegengas, krakersters en voor klachten over gore

VIC's (HTM-ersters). Het idee erachter is het bundelen van onze krachten tegen o. a. de matheid in ons subkultuurtje. Een spreekuur niet alleen voor je klachten of vragen, maar ook om van 2 tot 6 rustig en gezellig van diverse soorten thee, koffie, pils of een tosti te genieten. Kom ons nieuw geboren spreekuur bezoeken!!

Elke vrijdagmiddag van 2 tot 6 uur Het Brullende Breekijzer Lutherse Burgwal 1 Den Haag VIC-spreekuur: Vorige week vrijdag is een verontwaardigde VIC, die onze posters gezien had, langsgeweest. Hij was veldwerker van de VIC's.

Hij leek erg bang dat het spreekuur succesvol zou worden, zodat de subsidie voor het werklozenproject stopgezet zou worden. Eén ding vinden wij zeker: liever werkloos dan VIC!!! wordt vervolgd

CP blokkade Amsterdam

Het weer was goed, zoals de Bluf! beloofd had. De politie had 6 containers op de toegangswegen/bruggen naar het stadhuis gezet, en daarvoor kwamen onze blokkades. De stemming was goed, en werd nog nog beter toen een blaasorkest de ronde langs de blokkades begon; later speelde een groep indianen Andes muziek.

Vanaf een uur of twaalf nam de spanning toe; de installatie zou om één uur beginnen, en iedereen bereidde zich voor op de komst van E. M. A. Bouman en het haar vergezellende politieoptreden (weggesleept worden en weer terug proberen te komen). Toen duidelijk werd dat ze al binnen was, was iedereen totaal verbijsterd. Kreatievelingen begonnen echter stenen uit de straat te lichten en op de containers te slaan, wat een oorverdovend lawaai opleverde en urenlang aanhield. Hoewel de blokkade dus keurig verliep, wist het Parool, de krant voor alle amsterdammer*s, om 3 uur al te melden dat er rellen waren.

Wat ook behoorlijk walchelijk was, waren de ME-ers met 'blijf van mijn makkers'-handjes, die later

solidair traangas naar hun 'makkers' gingen schieten. D.m.v. provokaties kon de kit 10 mensen volstrekt willekeurig oppakken. Ook 's avonds bij de protest- en zwaaidemo werden nog 2 mensen opgepakt. Al met al een nogal kate-rige dag: Bouman zonder problemen geïnstalleerd- 12 mensen gearresteerd- tranen van ontroering over die solidaire ME-ers, maar (bijna) heel Nederland klapt voor de brave axievoerder*s die netjes hun best gedaan hebben.

CLD kontra RGD

En jawel nog steeds sleept het verhaal zich voort. Den Hertog, de advocaat van de rgd dus, heeft de ex-bewoners nog een leuke brief doen toekomen en wel een waarin die exen verantwoordelijk worden gesteld voor een schade van 780.000 gulden aan het ontruimde pand. In zijn brief vermeldde hij dat o. a. de noodbouw gesloopt moest of liever gezegd moet worden (er gebeurt nm. nog steeds niets in het pand, behalve dat er wat bewakers koffie drinken) en dat de barrikades ook veel schade aan hebben gericht. Waar haalt tie het lef vandaan: in een proces heeft hij al eens verklaard dat de noodbouw zowiso niet bruikbaar was en weg moest en nu ons voor het niet bruikbaar zijn een beetje laten opdraven en ,nouja dat andere ,hij ziet maar en ik ga me er ook maar niet over opwinden

een ex.

Bergschenhoek

Het kort geding wat de meubelfabriek zou krijgen, op grond van vernieling en bezigzjnde kooponderhandelingen is een weekje uitgesteld en dient dus ergens in de volgende week. Uitgesteld is het vanwege onderhandelingen tussen krakersters en eigenaar wordt er gefluisterd, maar niemand weet het zeker. Edoch volgende week het proces, u hoort nog wel

AGENDA

Leiden

- Kijkhuis: Vrouwenkerksteeg 10, tel: 071-142895
do 1 t/m wo 7 mei: La Caza Carlos Saura
19.30 en 21.45
do 1 t/m wo 4 mei: Le The au Harem d'Archimède
Mehdi Charef 20.00 en 22.15
ma 5 mei : 1984 van Michael Radford
20.00 en 22.15
di 6 mei : Amici Mieur Mario Nonicelli
20.00 en 22.15
Wo 7 mei : Witness van Peter Weir
20.00 en 22.15
do 8 t/m 11 mei : Macaroni Ettore Scola
20.00 en 22.15
do 8 t/m 21 mei : Tangos Fernando Solanas
zo 18 en ma 19 : gesloten 19.30 en 21.45
ma 12 mei : The Hit Stephen Frears
20.00 en 22.15
di 13 mei : Who's afraid of Virginia Woolf
Mike Nichols 20.00 en 22.15
wo 14 mei : Le Grande Bouffe Marco Ferreri
19.30 en 22.15
do 15 t/m 17 mei : Casanova Frederico Fellini
19.30 en 22.15

LVC Breestraat 66, tel: 071-146449

- wo 7 mei : Leila en de wolven-Heiny Srour
do 8 mei : Desperately seeking susan-Susan Seidelman
vr 9 mei t/m zo 11 mei zie 8 mei
wo 14 mei : Sita in de noordzee Alma Popeys/sita
Kallasingh
do 15 mei : Purple rose of cairo Woody Allen
za 17 mei en zo 18 mei zie 15 mei

muziek

- Do 8 mei: Kir Royale (new wave)
vr 9 mei: swingavond
Shots of rythm en blues
za 10 mei: The Redskins
do 15 mei : swing special
vr 16 mei : Going to a gogo (swingsoulavond)
The Immortel
za 17 mei: The Nits
21 en 22 mei Internationaal tribunaal tegen een
internationale politiemaniestatie
in Leiden (zie pag 3 in deze Zwarte)

Zoetermeer

- de boerderij, voorweg 146
8 mei: CHI (minimal music)
9 mei: Dead Can Dance (UK)
16 mei: Screaming Blue Messiahs (UK)

Woensdrecht

- ma 5 mei : BONK-blokkade (zie vo-
rige zwarte)
za 17 mei : demo van vredesplatforms

- Za 10 mei DEMO tegen de Midden-Amerika
politiek van de Regering Reagan
bij het amerikaanse konsulaat in
A'dam aanvang 15.00 uur
vertrekpunt :beursplein

Rotterdam

- jazzbunker: boompjeskade 11 tel 010-143052
9 mei dubbelkonsert met zweet (perfo, tape)
+Henk/Edward/Matz/Judith
10 mei Cash Heat en NAA-DA-FINK
naprogramma: tryout TRESSPASSERS-W
16 mei Dichtersavond met Dorpsoudste de Jong
Erik Lindner, Adriaan Bontebal, H'rod
17 mei OH-DEF (hardcore noise)
eethuis rico en barrato: Josephstraat 117 b
010-364704
za 3 mei open (reserveren)
za 10 mei open (reserveren)
za 17 mei dicht
za 31 mei 1jarig bestaan; lopend buffet à
f10,-, reserveer tijdig

kraakruimte : Corverstraat 27 open vanaf 22.00u.
open elke vrijdag, zondag en maandag

Den Haag

Paard v. Troje prinsegracht 12

- vr 2 mei: Stagnancy in trade en rub-a-dub
haagse positieve haagse
songs reggae
za 3 mei : The Nits
wo 7 mei : The Deadpan Tractor
The Butthole Surfers
do 8 mei : Remotobs
vr 9 mei : Dave Howard Singers
Peter Hipe
Holy Toy

za 10 mei : Asher Senator
The Last Poets

Korzo Prinsestraat 44

vr 9 mei 2½ jaar Korzo receptie en foto-expositie
vanaf 16.00u.

Delft

- Filmhuis: Kromstraat 27 tel: 015- 140226
Vr 2 t/m wo 7 mei: Morgen in alabama v. Norbert
Kückelmann 20.00
La historia official Luis
Penzo 22.00
do 8 mei : Mysterious marvels of....
vr 9 t/m 14 mei : Le depart Jerzy Skolimowski
20.00
Last tango in Paris bertolucci
22.00
do 15 mei : Bariera Skolimowski 20.00
vr 16 t/m wo 21 mei: Deep end Skolimowski 20.00
Casanova Fellini 22.00

Café de Klok : oude delft 99a

za 3 mei Het probleem van de kluisenaar Hans
Berger

Iedere woensdag van 18.30-19.30 en do van
10.00-11.00 de vrouwenradio op 101.75 Mhz
niet op de kabel wel in de lucht

13 mei: Vrouwen Vredes Manifestatie
in Den Haag.
begin om 10 uur op het Malieveld

woensdag 7 mei, 20.30 uur:
haags pandenoverleg over GSD-
kortingen en hoe ze te omzeilen cq.
saboteren.
koffiehuis Blau, Buitenvorm 216